І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXV. Ч. 167. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, СУБОТА, 30-го СЕРПНЯ 1958 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, AUGUST 30, 1958 No. 167. VOL. LXV

НАЙВИЩИЙ СУД ВІДКЛАВ РОЗГЛЯД СПРАВИ ІНТЕҐРАЦІЇ ДО 11 ВЕРЕСНЯ

Вашингтон. — Найвищий Суд ЗДА на надзвичайній сесії в дні 28-го серпня відклав розгляд справи інтеґрації в Литтл Року до 11-го вересня ц.р. Це сталося тому, щоб Найвищий Суд міг перевести докладніші усні переслухання в цій справі. В цьому суді є дві апеляції в справі центральної середньої школи в столиці стейту Аркенсо. Перша справа — це те, чи окружний суддя Гарри Дж. Лемлі згідно з законом вирішив відкласти шкільну інтеґрацію в Литтл Року на два і півроку Але з технічних причин цієї справи Найвищий Суд не вирішував на своїй надзвичайній сесії. Та Найвищий Суд мусить тепер вирішити, чи Окружний Апеляційний Суд діяв законно, коли пізніше змінив рішення судді Лемлі. Найвищий Суд хоче вирішити цілість цієї проблеми, тому вирішив, щоб дальші переслухання відбулися аж 11-го вересня ц. р. Шкільна Рада в Литтл Року має до 8-го вересня внести просьбу про розгляд рішення окружного суду. До 10-го вересня мають бути внесені арґументи обох заінтересованих сторін, а 11-го вересня мають початися усні переслухання. Коли Найвищий Суд починав своє засідання, то справа стояла так, що школа в Литтл Року почне навчання вже у вівторок 2-го вересня. Рішення суду базується на передбаченні, що ця школа буде закрива аж до 15-го вересня. Та ще не є відомо, що зробить губернатор Аркенсо Орвел Е. Фобус. Він здобув перемогу в стейтовій леґіслятурі, яка ухвалила йому такі закони, що дозволяють закривати всі ті публічні школи, в яких суд наказав би спільне навчання білих учнів із кольоровими. По полудні 28-го серпня губернатор Фобус сказав, що він може наказати почати навчання в центральній школи в Литтл Року вже 8-го вересня, недопускаючи туди учнів неґритянських батьків, бо так була вирішила місцева Шкільна Рада. В цю справу може ще вмішатися той окружний суд, який наказав був припинити шкільну інтеґрацію, та визначити пізніший реченець відкриття школи. В політичних колах звертають увагу на те, що в цю справу сильно заанґажувався федеральний уряд, який підтримує рішення Найвищого Суду ЗДА з 1955-го року про те, що існування окремих шкіл на расовій основі є незаконне — Генеральний соліцитатор Дж. Лі Ренкін вніс до Найвищого Суду заяву, в якій просить суд скасувати рішення окружного суду про припинення шкільної інтеґрації в Літтл Року на 2½ року. Ренкін заявив усно в суді, що „нарід цієї країни хоче докладно почути від суду, чи сила і насильство переможуть". Представники південних стейтів покликуються на слова президента на пресовій конференції про те, що об'єднання шкіл повинно відбуватися в повільнішому темпі.

39 членів Сенату і Палати Репрезентантів не стараються про перевибір

Вашингтон. — Цього року мають вибрати одну третю частину сенаторів і всіх 435 конґресменів. 39 членів Конґресу не стараються про перевибір в осінніх виборах, між ними є 6 республіканських сенаторів і аж 27 конґресменів — республіканців. З цього виходить, що республіканцям важко буде змагатися за здобуття контролі в обох палатах, які в 85-му Конґресі контролювали демократи. Об'єктивні обсерватори вже тепер побоюються за республіканські сенаторські мандати в Арізоні, Коннектикаті, Мишиґені і Західній Вірджінії. Вони передбачають, що демократам вдасться подвоїти теперішню свою більшість в Палаті, яка виносить тепер понад 30 конґресменів. Під час економічної знижки втрачає прихильність виборців та партія, яка є при владі. Республіканці потішаються тим, що поправилися прибутки фармерів, і внаслідок цього демократи готові втратити кілька мандатів у фармерських стейтах.

Айзенгавер певний перемоги республіканців

Шикаґо, Іллиной. — Президент Айзенгавер промовляв через телефон до членів Крайового Республіканського Комітету, які відбували дводенні наради в готелі Шератон-Блекстон і заявив, що він певний перемоги республіканців, якщо буде потрібна віра в цю перемогу. „На мою думку, казав Айзенгавер, немає найменшої причини, щоб наша партія втратила хоч би один мандат в Сенаті або в Палаті із тих мандатів, які ми тепер займаємо. Що більше, ми можемо навіть збільшити число мандатів в Палаті і в Сенаті, якщо виконаємо три речі: „будемо працювати в тому напрямі, будемо голосувати і заохотимо до голосування інших". Після Президентової промови голова Крайового Республіканського Комітету Мід Алкорн передав зібраним зміст промови віцепрезидента Ричарда М. Ніксона, який вимагає, щоб республіканці покинули дефензиву і перейшли до офензиви проти демократів. Окрема підкомісія має вирішити місце найближчої Крайової Номінаційної Конвенції в 1960 році. Досі зголосилися на господарів Конвенції такі міста: Ню Йорк, Маямі Біч, Сан Франсіско, Луївіл (Кентоки), Ст. Луїс і Лос Анджелес.

В липні заключено будівельних контрактів на суму $ 3,607,056,000

Ню Йорк.— Будівельні спеціялісти з корпорації Ф. В. Доджа обрахували, що в липні цього року заключено будівельних контрактів в цій країні на суму 3,607,056,000 долярів, на 24 відсотки більше як в липні 1957 року. Вони підкреслюють, що три цьогорічні місяці травень, червень і липень — це найактивніші місяці щодо будівельної програми в цілій історії цієї країни. В економічних колах звертають увагу на цю рекордову активність в будівельному промислі, який є найкращим мірилом добробуту країни. Збільшується число житлових, фабричних та інших будівель. Вже тепер передбачають, що 1958-ий рік буде рекордовим роком щодо будівельної програми і буде також добрим роком під економічним оглядом, бо великий рух в будівельному промислі корисно впливає на зріст в інших промислах.

Банки повідомляють про збільшення числа позичок

Вашингтон. — Рада Федеральної Резерви повідомляє, що в тижні, який закінчився в середу 20-го серпня, число торговельних і промислових позичок вже третій тиждень із черги збільшилося у всіх округах крім одного і становило в одному тижні 237 мільйонів. У всіх 93-ох банках, які прислали звіти, сума позичок в цьому році виносила 29,432,000,000 долярів, 2,432,000,000 менше в порівнянні з тим самим часом минулого року. Торговельні банки заявляють, що вони не мають досить капіталів на те, щоб можна уділювати позички тим усім, які їх потребують, хоч капітали цих банків після другої світової війни подвоїлися.

55 СТУДЕНТІВ ЗАКІНЧИЛО КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка, Керґонксон, Н. Й. — Роздачею дипломів, спільним обідом та академією для відзначення 40-річчя проголошення Української Державности закінчено тут в четвер дня 28 серпня ц. р. п'яті з черги Курси Українознавства УНС. Курси закінчило 55 студентів і студенток з усіх 58 початково зголошених (в тому 34 дівчат). Закінчення курсів попереджено відправленням Богослужень, що їх для студентів і гостей католиків відправив Всч. о. Яр. Кекіш і для православних на іншому місці Всч. о. І. Ткачук. Формальність закінчення курсів відбулася по полудні цього ж дня. Відкрив її у приявності представників УНСоюзу та багатьох гостей проф. д-р Василь Стецюк, керівник Курсів Українознавства, вітаючи присутніх та стверджуючи, що відбуті курси були не тільки курсами навчання українознавчих дисциплін, але у великій мірі і курсами українського виховання. Під час 4-тижневих курсів було всіх 98 навчальних годин, з того 50 годин української мови. Коли зважити, що в підручниках чужих мов призначено пересічно 30 до 40 лекцій для опанування основ даної мови, то 50 годин української мови на тих курсах таки мусіли дати курсантам відповідне знання рідної мови. Дякуючи УНСоюзові, організаторові й опікунові цих курсів, та бажаючи студентам, щоб вони виправдали ті надії, які покладає на них українська спільнота, проф. Стецюк закінчив своє коротке слово, яке з черги доповнили два інші інструктори — проф. І. Близнак та п-ні Галя Підручна. Гол. предсідник УНС Д. Галичин, виголосивши відповідну промову, роздав студенткам і студентам дипломи закінчення курсів. Вручення дипломів відбулося в приявності інших членів Екзекутиви УНС — заступниці гол. предсідника п-ні А. Герман, гол. секретаря д-ра Яр. Падоха, гол. касира Р. Слободяна та ред. А. Драгана. О год. 6:30 вечора відбулася з нагоди закінчення курсів спільна вечеря-бенкет, під час якої з короткими промовами-привітами, крім п. Д. Галичина, виступали: п-ні А. Герман, п. Р. Слободян, д-р Яр. Падох та ред. А. Драган. Від батьків курсантів промовляли адв. Іван Робертс з Бруклину і д-р Березовський з Канади та в імені студентів голова їхнього самоуправління Роман Венґльовський. Всі промовці підкреслювали важливість курсів та надій зв'язуваних з ними. Між промовцями були ще п. Мирослав Дяковський, який принагідно навчав на курсах деяких українознавчих дисциплін, зокрема гри на бандурі, та п. Данило Слободян, управитель Союзівки.

Після вечері відбувся концерт, влаштований курсантами для відзначення 40-річчя проголошення Української Державности. На програму, що була багата і різноманітна, склалися виступи хору студентів, вступне слово Ігоря Курилова, деклямації Оксани Саноцької („Четвертий Універсал"), Магдалини Остап'як (С. Черкасенко „І знов"), Василя Слободяна (О. Олесь „Живи Україно"), Дениса Химця (Л. Українка „Надія"), Ліди Стасюк (О. Олесь „В роковини проголошення самостійности України), Зірки Зарембівної (О. Олесь „Народе-Страдниче"), Ліди Білинської (Б. Нижанківський „У третій день"), святочна промова студентки Христини Ґеник-Березовської, виступ хору курсанток з піснею „Чому соловій" (муз. Леонтовича), сольоспів Лесі Васьків при муз. супроводі В. Семенини (арія Мікаелі з опери „Кармен"), фортепіянове сольо Володимира Семенини (Бетговен, Опус 27, No. 2), сольоспів Лесі Васьків при акомп. Володимира Семенини („Цвітка дрібная" та „Чому вода каламутна"), збірна деклямація студентів середнього і вищого курсів (О. Олесь „Нас ждуть") і молитва з опери „Запорожець за Дунаєм" у виконанні Лесі Васьків на тлі хору курсанток при аком. Володимира Семенини. Велике враження зробив зокрема виступ шістьох бандуристів з-поміж студентів курсу, які під час курсів змайстрували собі самі під проводом п. М. Дяковського бандури і навчилися на них грати.

Учасники й учасниці П'ятих Курсів Українознавства УНСоюзу під час лекції.

Секретар армії Брукер відвідує Далекий Схід

Сеуль. — Американський секретар армії Вілбер М. Брукер перебуває тепер на Далекому Сході. Відвідавши півден. Корею, Брукер ствердив, що її армія, хоч числом менша, проте має більшу вогневу силу завдяки наймодернішій зброї. Південна Корея звернулась за посередництвом Брукера з просьбою до Вашингтону, щоб не треба було редукувати теперішніх 650,000 південно - корейських вояків. З цією справою в'яжеться американська грошова допомога. З Південної Кореї Вілбер Брукер переїхав на Формозу. Його подорож має особливе значення у зв'язку з теперішнім загостренням ситуації в обширі Формози. Запитаний про ситуацію, Брукер заявив, що тамошні події тому грізні, бо вони можуть охопити своїм засягом весь далекий Схід.

Арх. Макаріос заклинає ОН до посередництва в справі Кипру

Атени. — Політичний і духовий лідер кипрських греків архиеп. Макаріос в Атенах виголосив через радіо в минулий четвер 28 ц.м. промову, в якій закликав Об'єднані Нації, щоб вони взялися за посередництво в справі заведення миру та впорядкування відносин на середземноморському острові Кипр. Макаріос оскаржує Англію у браку конструктивної політики та почуття політичного реалізму і заявляє, що кипрські греки втратили довір'я до Англії. Він звертає увагу, що в справі Середнього Сходу Об'єднані Нації виявились успішним знаряддям миру і що тому вони повинні встрянути також у кипрські відносини. Макаріос настоює ще раз на признання кипрським грекам права самовизначення та закликає Об'єднані Нації вислати на Кипр міжнародну поліцію або обсерваторів, щоб запобігти дальшому тамошньому проливу крови.

Почав появлятись орган нового Комінтерну

Прага. — У столиці Чехії вийшло перше число комуністичного часопису, що його видається в десятьох мовах совєтського бльоку та крім того в мовах англійській, еспанській, французькій, італійській, німецькій і шведській. Назва часопису: „Проблеми миру і соціялізму", а його редактор — А. Рум'янцев, присланий з Москви. Цей новий часопис має стати зв'язком для нового Комінтерну чи Комінформу, як за часів Сталіна, з одним, Москві підпорядкованим секретаріятом, як диспозиційним центром для всіх сателітних і інших комуністичних партій у світі. Зараз у першому своєму числі „Проблеми мира і соціялізму" заатакували Тіта і його „ревізіонізм".

У КАТАСТРОФІ В ПОЛЬЩІ ЗГИНУЛО 56 ВУГЛЕКОПІВ

Варшава. — У копальні вугілля в Забже на Шлеську стався вибух, внаслідку якого понад сотня робітників опинилась під землею відрізана від світу. Врятовано 53-ох вуглекопів, але 56 робітників згинуло. Арештовано 2-ох робітників за „злочинне злеґковаження приписів безпеки", як ніби винуватців тієї катастрофи.

Москва скидає вину на ЗДА за напруження на Далекому Сході

Москва. — „Ізвєстія" з минулої середи принесли велику статтю на тему теперішньої ситуації на Далекому Сході, при чому вони ,за привичною большевицькою системою, не бачать ніякої вини за китайськими комуністами, тільки всю вину скидають на З'єдинені Держави і „американських лакеїв" — національ - китайський уряд Чіянґ Кай-шека та на південно - корейського президента Синґмана Рі. „Ізвєстія" покликуються на „провокації" збоку національ - китайських та південно - корейських лідерів, які раз-у-раз заповідають визволення від комуністичного ярма китайського суходолу чи північної Кореї. Тривожні голоси, що появились в американській пресі на тему збільшеної комуністичної активности в протоці Формози, „Ізвєстія" називають створюванням „мітичної загрози якоїсь аґресії" збоку комуністичного Китаю, який — в насвітленні того центрального совєтського пресового органу — ні в чому не винуватий, а тільки застосовує заходи самооборони проти аґресивних замірів національного Китаю, підтримуваного американцями. Останнє напруження на Далекому Сході почалося — за твердженням „Ізвєстій" від недавньої заяви державного департаменту про невизнання комуністичного Китаю. Цю заяву Москва вважає найбільш ворожим актом супроти Китаю.

Генерала де Ґоля зустріли холодно в Альжирі

Альжир. — Французький прем'єр Шарль де Ґоль прибув в минулу середу до Альжиру, як до останнього етапу в своїй подорожі по африканських посілостях Франції. Йому назустріч вийшов генеральний делеґат де Ґоля на Альжир, генерал Салян і інші високі військовики, але, напр. не вийшов ніхто з цивільних членів Комітету публічної безпеки, що склався був в половині травня в Альжирі, як вияв бунту проти тодішнього уряду Пфлімлена. Генерал де Ґоль погіршив собі свою позицію в Альжирі своїми виступами в Африці однаково в автохтонних мусульман, як в европейців. Мусульманські націоналісти огірчені до краю, що де Ґоль признав право до державної самостійности всім іншим французьким колоніям в Африці, за вийнятком Альжиру, що його він визнає „інтеґральною частиною Франції". Водночас европейська меншина в Альжирі огірчена отими ліберальними заявами де Ґоля у Французькій Рівниковій та Західній Африці, бо французькі націоналісти вбачають в тих заявах початок парцеляції французької колоніяльної імперії, яку хотіли б зберегти за всяку ціну. Де Ґоль вертається з Альжиру до Франції ,де 28-го вересня має відбутись плебісцит над новою конституцією Франції.

СЕСІЯ ОН ВІДКЛАДЕНА З УВАГИ НА МІСІЮ ГАММЕРШИЛДА

Об'єднані Нації. — 13-та звичайна сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, яка мала розпочатись 16-го вересня ц. р., буде — за всією вірогідністю — відсунена на тиждень з уваги на те, що до того часу не повернеться з Середнього Сходу і не виготовить свого звіту генеральний Ген. Асамблеї, Гаммершилд Згідно з резолюцією, прийнятою надзвичайною сесією Ген. ААсамблеї, Гаммершилд має скласти до 30 вересня ц. р. звідомлення про висліди миротворчої поїздки на Середній Схід, при чому тоді, мабуть, розгорнеться знову дискусія над середньо-східніми справами.

ЗДА ПЕРЕСТЕРІГАЮТЬ ВТРЕТЄ КОМ. КИТАЙ ПРОТИ ВОЄННОЇ АВАНТЮРИ

Вашингтон. — Державний департамент проголосив в четвер 28 серпня ц. р. заяву з новою перестрогою під адресою китайських комуністів, щоб вони не розпочинали воєнної авантури на Далекому Сході. У цій офіційній заяві наводиться цитат із учорашнього, передаваного через радіо з комуно-китайської провінції Фукієн, наказу тамошнього команданта комуністичних військ, в якому він заповідає „рішення визволити Тайван (Формозу), територію нашої батьківщини, як також прибережні острови, при чому висад на острові Квімой стоїть перед нами". Американська офіційна заява стверджує, що це сполучування прибережних національ-китайських островів із протоки Формози з самою Формозою є доказом правильности попередньої заяви державного секретаря Доллеса про тіснішу взаємну залежність між Формозою і тими островами. Державний департамент пригадує ще раз слова Доллеса, що було б „надзвичайно газардно" думати, що коли б китайські комуністи спробували силою змінити тамошню ситуацію і підбити ті острови, то це була б обмежена операція. „Ця безпосередня загроза — кажеться у проголошенні державного департаменту — і масивне бомбардування Квімою приходять як знаменні пригадки мілітаризму Пейпінґу та його аґресивного експансіонізму і стоять в прямій суперечності до повторюваних пейпінґських заяв щодо мирних інтенцій". У наказі комуно-китайського команданта з провінції Фукієн був заклик до командуючих старшин і всієї залоги національ-китайців на острові Квімой, щоб вони припинили ніби безвиглядну оборону та піддалися комуністам. Комуністичний командант назвав за іменем кількох національ-китайських старшин на Квімою та ближче з'ясовував безвиглядність оборони того острова. Він погрожував повним винищенням оборонців Квімою та обіцював їм помилування на випадок здачі. Цензура на Формозі промовчала той комуністичний заклик, що його трохи згодом передавала також радіостація з Пейпінґу. Американська перестрога вже третя з черги протягом останнього тижня. Першу зробив державний секретар Доллес в листі до голови конґресової комісії для закордонних справ, таке саме становище зайняв президент Айзенгавер на своїй останній конференції в минулу середу, а тепер в офіційній заяві ще раз перестерігається китайських комуністів. Бомбардування Квімою продовжувалось також у четвер. Все ж, західні політичні кола вважають, що те бомбардування, як і всякі отакі погрози, як оцей останній наказ комуно-китайського генерала, це тільки засоби з холодної війни, щоб застрашити Захід і спонукати З'єдинені Держави поставитись прихильніше до питання допущення комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй. Комуністичний Китай, мовляв, наслідує совєтську тактику шантажу, але не зважиться на провокування війни. Однак, на всякий випадок, американські збройні сили на базах в Японії і Філіппінах, як також Сьому Фльоту на далекосхідних водах поставлено в стан бойової готовости.

Хрущов боїться „окруження" Совєтів Америкою

Ню Йорк. — У своїй другій з черги статті, проголошеній у „Ню Йорк Таймс-і" з 28-го серпня ц. р. про свої враження з подорожі по Совєтах, колишній демократичний кандидат на президента ЗДА, Адлей Стівенсон, подає дальші подробиці своєї двоі півгодинної розмови з Нікітою Хрущовим. Хрущов найбільше наполягав на дві точки: щоб Америка зреклася своїх закордонних баз, які, мовляв, загрожують Совєтам, бо їх окружують, та щоб Америка погодилася, що настав час на „нову суспільну систему". „Що американці сказали б , як би Совєтський Союз заснував свою військову базу в Мексику?" ремствував Хрущов, вичисляючи американські бази в різних країнах світу. Коли ж Стівесон пригадав Хрущову, що Америка почала будувати свою оборонну систему союзів і заморських баз щойно після виявленого Совєтами імперіялістичного походу після другої світової війни, то Хрущов збув цю справу мовчанкою, заявивши тільки, що всі „соціялістичні" країни „добровільно" вибрали „соціялізм". Водночас Хрущов наполягав, що З'єдинені Держави повинні „зрозуміти", що настала епоха для „нової суспільної системи". Якщо Доллес — казав Хрущов — хоче завернути час назад, то не він його заверне, а „Доллеса завернуть". Хрущов страшенне сердився на заінтересування Америкою справами світу, називаючи його втручанням у чужі справи ,але водночас вимагав повної свободи для Совєтів активно сприяти „процесові нової суспільної системи". Стівенсон підкреслює забріханість та облудність Хрущової діялектики.

В АМЕРИЦІ

● **Поліцисти в Шикаґо** застукали бандита, коли він пробував вломитися до крамниці, скували йому руки і повезли до в'язниці. В дорозі бандитові вдалося вихопити поліцистові револьвер і стрелити на детектива, але куля смертельно поцілила не детектива, а його самого.

● **Будівельний контрактор** Говард Дж. Стентон із Віговкену, Н. Дж., працюючи в Джерзі Сиbudget Сиrі, виліз на стовп 25 стіп висоти, де дістав серцеву атаку і мертвий упав на землю.

● **В містечку Кук**, Індіяна, автобус „Ґрейганд" наїхав на вантажне авто, покалічивши 30 осіб. Шофер автобуса знаходиться в критичному стані.

● **Френк Руссо** з Колд Спрінґу, Н. Й., почувши запах газу пішов із своїм 16-річним сином до пивниці, щоб вияснити причину цього. Коли він ввійшов до пивниці, сталась експльозія, внаслідок якої дім завалився, а батько із сином згинули. Експльозія була від сиґара, яке курив Руссо.

● **На стейтовій республіканській конвенції в Рочестері** оркестра перед промовою Нелсона Рокфеллера заграла „невтральну" мелодію, а після його промови — пісню „Щасливі дні настали знов", яку складено в 1932 р. з нагоди перемоги Ф. Д. Рузвелта. Негайно посипалися протести, і оркестра змінила мелодію на іншу, непартійну.

● **Приятелі 6-ої летунської ескадрильї**, яка 30-го серпня відлітає на Антарктику, влаштували летунам „різдвяне прийняття" в Норт Кінґстоні, Ровд Айленд. На прийнятті була ялинка, різдвяні подарунки і страви. Летуни цієї ескадрильї зимуватимуть в Антарктиці.

У СВІТІ

● **У Норвегії** влаштовано ентузіястичне прийняття для американського атомового підводного човна „Скейт", якому уряд Данії заборонив причалювати до данських портів з остраху перед атомовою небезпекою. Американська амбасада в Осльо офіційно запросила короля Олафа і цілий норвезький уряд відвідати „Скейт", запевнивши, що заходи безпеки виключають будь-яку загрозу від реактора, що витворює атомову енерґію.

● **В Японії** випито минулого року 144,162,776 ґальонів пива. Японські бровари заповідають зріст споживання пива в цьому році на 20 мільйонів ґальонів. Японія стоїть на 15-му місці щодо споживання пива. У ЗДА випивають його в 20 разів більше, ніж у Японії.

● **До Західньої Німеччини** з групою німецьких репатріянтів вернувся з Совєтського Союзу Ґергард Лепа, німець з походження, який в совєтській армії брав участь в приборкуванні мадярської революції. Він твердить, що мораль совєтських військ на Мадярщині надзвичайно низька, і вояки тільки в алькоголі знаходять собі розвагу.

● **Югославський уряд** звернувся до комуно - китайської амбасади в Беоґраді із закликом припинити „протиюґославську акцію". Як твердить юґославський офіціоз „Борба", комуно - китайська амбасада поширює бюлетень, в якому гостро атакує маршала Тіта і його режим.

● **Між індійським прем'єром** Неру та комуністами з автономного уряду провінції Кераль сильно погіршились взаємини. Комуністичний прем'єр Кераль та партійний секретар, прибувши до Делі, закидали Неру, що він протиставився „волі народу". Недавно Неру вперше різко виступив проти комуністичної системи, висловивши переконання, що вона впаде, бо „не рахується з людською природою".

● **Уряд Індонезії** заборонив діяльність національ - китайської партії Куомінтанґ, бо вона, мовляв „загрожує мирові, спокоєві і безпеці республіки". Уряд Індонезії визнав вісім років тому комуністичний Китай, а її президент Сукарно є палким звеличником „співіснування", спричинивши цим вибух революції на деяких індонезійських островах.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$ 12.00	One year	$ 12.00
На пів року	6.25	Six months	6.25
На три місяці	3.25	Three months	3.25

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СВЯТО ПРАЦІ

Що таке американський світ праці, яке його обличчя, які в ньому відносини, — це одна з тих найважливіших і для Америки найприкметніших ділянок життя, що її пізнати можна тільки тут, на американській землі. Навіть статистичні дані, які говорять про 67 мільйонів працюючих, з них 18 мільйонів зорганізованих у робітничих спілках, статистичні дані про національну продукцію і річний національний прибуток, — всі ці цифри не дають ще уявлення про річ найістотнішу: про атмосферу. Ця типова для Америки атмосфера тісної співпраці між працедавцями і працівниками створила ту систему американського капіталізму, в якій капіталістами є не лише власники фабрик, але й американські робітники з найвищим у світі життьовим стандартом, що про нього не мають уявлення робітники в інших частинах світу. І тільки в цій сутоамериканській атмосфері світу праці могло зродитися таке свято ,як щорічний „Лейбор Дей".

Основне ідея американського Свята Праці, відзначуваного від 5 вересня 1882 року, в перший понеділок вересня і першотравнего свята, як його ухвалив у Парижі перший Конгрес Другого Соціялістичного Інтернаціоналу в 1889-му році — більш - менш та сама: маніфестація робітничого руху, засвідчення загальної солідарности всіх працюючих людей та підкреслення ваги робітничої верстви в її боротьбі за кращі умовини праці і винагороди. Перша, вище згадана робітнича маніфестація відбулась в Ню Йорку 76 років тому під суто професійними гаслами, з яких „найрадикальнішим" було гасло 8-годинного робітничого дня. В Західній Европі 1-го травня став одним із засобів соціялістичних партій для здобування монопольного впливу на робітництво. Очевидно, що професійний рух уже давно переступив межі будь-якої одної партії і став явищем, яке закріплене законодавством усіх поступових країн. Відколи ж большевики проголосили у себе день 1-го травня державним святом — він утратив цілком своє первісне значення і первісний характер: перетворився в СССР в казьонну маскараду, в якій центральною точкою є демонстрація військової потуги на Красній площі у Москві. Це большевицьке має стільки спільного з робітництвом та його інтересами, скільки спільного має диктатура комуністичної партійної кліки з „владою робітників і селян".

Змінились відносини і в Америці, і Лейбор Дей перестав бути маніфестацією професійно - робітничих вимог. Тоді, у вересні 1882 року, „Ню Йорк Таймс" писав, що коли б здійснити гасло „8 годин праці — 8 годин сну — 8 годин розваги" то народне господарство збанкрутувало б, а внаслідок того поширилися б масові хвороби, деморалізація і зросло б злочинство. Сьогодні смішно й диковинно звучать такі „перестороги" ,як дивно звучить, при зобов'язуючому законом мінімумі $1 за годину праці, пригадка, що 76 років тому пересічна платня робітника в Америці становила $12 за 60-годинний тиждень праці.

У нинішних змінених відносинах американський Лейбор Дей є всезагальним святом, призначеним передусім для розваги і відпочинку. Це нині — символ закінчення літа. Це один із тих святкових днів у році, що законно зобов'язують в усіх 48-ох стейтах. Цікаво ,що не вашингтонський Конгрес, як центральна законодатна палата, а стейтові леґіслятиви з власної ініціятиви одна за одною приєднувались до першого такого стейтового закону, прийнятого в Ореґоні 21 лютого 1887 року. 48-им стейтом, що в лютому 1923 року включив Свято Праці в своє законодавство, був стейт Вайомінґ. Цей загальнонаціональний і загальнодержавний характер Свята Праці віддзеркалюється щороку не в офіційних парадах із бюрократичним штампом, а в звереннях і заявах керівних діячів державної адміністрації, робітничих спілок, промисловців, торговців, виховників і духовників. Без ніякого натиску згори, спонтанно, з почуття прив'язання до щорічної традиції і до ідеї Праці, всі часописи в Америці, всі радіо- і телевізійні стації віддають цьому святові свою данину.

Свято Праці дороге, зокрема, українцям, між якими нема непрацюючих. У кріпацтві перебував український нарід в Австрії до 1848 р. і в Росії до 1861 р., а по нинішній день заповнює він своїми синами й доньками табори невільничої праці. У цих страхітливих умовинах він дозрівав і підносився на вищий щабель політичної зрілости. В Америці українці беруть участь в Святі Праці, як у загальному святі вільних людей.

ДЕ ҐОЛЬ, КОНСТИТУЦІЯ І КОМУНІСТИ

Розвиток політичних подій, започаткований приходом до влади де Ґоля, зближається до свого кульмінаційного, вирішного моменту — всенародного плебісциту в справі прийняття нової французької конституції. Дату цього плебісциту встановлено на 28 вересня ц. р., і він вирішить не тільки долю уряду де Ґоля, але й само існування Четвертої Французької республіки. Якщо французи конституцію відкинуть, то де Ґоль мусітиме зрезиґнувати або піти на військову дектатуру, чого він, як заявив уже багато разів, не прагне, бо це привело б Францію до катастрофи.

Проєкт нової конституції, приготований урядом, опрацювала вже окрема конституційна комісія, вводячи в нього зміни, що мали б злагіднити надто тоталітарні тенденції в урядовій редакції проєкту. Згідно з новим проєктом конституції, влада президента у Франції мала б бути незвичайно скріплена. Вибирати його мав би не парлямент, а спеціяльне зібрання виборців. Окрема стаття проєкту нової конституції постановляє м. і., що президент має право проголосити винятковий стан у країні і водночас із цим перейняти всю повноту законодатної і виконної влади. Права парляменту в новій конституції досить обмежені. Так, наприклад, зміняти й іменувати нового прем'єр-міністра має право президент, а не, як досі, парлямент. В загальному проєкт нової конституції спрямований на закріплення влади президента й уряду з великим обмеженням дотеперішньої свободи політичних партій.

За прийняття нової конституції висловлюються представники всіх правих і центрових партій у Франції. Конечність змінити конституцію підтримують також і соціялісти, вимагаючи, однак, разом із цим більшої її „демократизації". Завзяту і неперебірливу кампанію повели проти проєкту нової к о н ституції французькі комуністи, намагаючись застрашити соціялістів та інші ліві партії, що її прийняття відкриває шлях до тоталітарного режиму у Франції, і спонукати їх до спільної кампанії проти плянованого плебісциту, який, як можна сподіватися, дасть переваґу прихильникам де Ґоля. Політбюро Центрального Комітету французької комуністичної партії відбуло вже в цій справі окреме засідання на якому розглянуто зредаґований конституційною комісією проєкт нової конституції. Ствердивши, що введені в ній зміни не відповідають „демократичним принципам", Центральний Комітет вирішив звернутися до всіх „республіканських сил країни" із закликом „перегородити шлях диктатурі і ґарантувати відкинення проєкту конституції під час плебісциту в дні 28-го вересня ц. р." Для здійснення цього заклику ЦК французької компартії пропонує створити „єдиний фронт" усіх демократів.

Організуючи спротив новій конституції, французькі комуністи п р е д с т а в л я ю т ь себе „найвірнішими" та „найщирішими" оборонцями національних інтересів Франції і з „обуренням" відкидають заяви правої преси, що комуністична партія є тільки експозитурою Москви, яка хоче звести Францію до ролі совєтського сателіта.

Французьких комуністів у їх спротиві новій конституції підтримує дуже видатно, але водночас і дуже поденервовано Москва. Совєтська преса, яка досі ставилася досить стримано до подій у Франції зокрема до де Ґоля, починає широку пресову кампанію проти проєктованої конституційної реформи секундуючи французьким комуністам, що, мовляв, така реформа „втолює шлях диктатури та фашизмові", і цитуючи всі критичні голоси французької (комуністичної і лівої преси) про цю реформу. З цього погляду дуже прикметні статті московських „Ізвєстій" (з 20-го серпня ц. р.) і „Правди" з 23-го серпня ц. р., в яких чорними барвами змальовано „тривожну ситуацію" у Франції і гостро засуджено антикомуністичні настрої і тенденції в середовищі де Ґоля.

Дуже х а р а к т е р и с т и ч н и м моментом у цій совєтській кампанії проти р е ф о р м и французької конституції є те, що московські „Правда" й „Ізвєстія" ще й тепер дуже обережно висловлюються проти самого де Ґоля, не атакуючи його безпосередньо. Совєтські журналісти диригувані міністерством закордонних справ СССР і проводом к о м п а р т і ї, звертають всю свою лють проти деяких деяких співробітників де Ґоля, особливо проти Жака Сустеля провідника деґолістів,і тепер міністра інформації. Згідно з статтею якогось Н. Іванова в московських „Ізвєстіях" (23 серпня ц. р.), Сустель — це колишній співробітник французької розвідки, близько зв'язаний з американською розвідкою. На думку Іванова, уряд де Ґоля тимчасовий і йому на зміну мав би прийти тоталітарний режим очолютаний Сустелем, який є запеклим антикомуністом і трактує французьких комуністів, як „парашутистів Москви", а комуністичну доктрину вважає за імпорт „чужоземних аґентів".

Уся ця, комуністична кампанія, проти проєкту нової конституції і комуністично-совєтське трублення на тривогу ,що Франції загрожує тоталітарний режим фашиста Сустеля, тісно зв'язаний з французькими і світовими монополіями, є тільки черговою спробою комуністів перешкодити в повному політичному уздоровленні Франції, до якого прямують де Ґоль і його прихильники. Комуністи свідомі того, що скріплення Франції, особливо зміцнення її екзекутивної влади унеможливить їм ведення підривної і розкладової боротьби серед французького населення і разом з цим ударемнить здійснення їхніх ,цілком чужих і шкідливих для Франції політичних цілей.

Коли Ви вважаєте себе політичним еміґрантом — амбасадором України, то знаєте про великий вклад Українського Народного Союзу в змаганнях за права України та українців, Ви напевно свідомі обов'язку бути членом цієї організації.

ТІ, ЩО ХОДЯТЬ ЯРАМИ...

У релігійному житті на Україні заходять зміни, які чимраз більше насторожують комуністичну владу. Очевидно, „казьонна" Церква, силою накинена українському народові, московська православна Церква, дедалі більше втрачає й без того свої слабі впливи в масах віруючих, які розуміють, що є вона лише експозитурою офіційної Москви, одним з органів урядового апарату, який має контролювати людські душі і скеровувати релігійне життя у напрямі, визначеному компартією.

На всесоюзній нараді в справах „науково - атеїстичної пропаґанди", що відбулася в Москві, стверджено „пожвавлення діяльности Католицької Церкви в західніх областях України і Білоруси" і раптовий зріст різного роду релігійних сект, які охоплюють своїми впливами не тільки старших людей та молодь, але й комсомольців та вчителів. Штундисти, адвентисти, баптисти, суботники, свідки Єгови й декілька десятків інших сект, розкиданих по всій Україні і міцно зорганізованих, не піддаються спробам місцевих органів влади розвалити їх антирелігійною пропаґандою. До адміністративних, насильницьких заходів у поборюванні „церковників" і сектантів урядові чинники вдаються тепер лише в крайніх випадках (в 1954 році ЦК партії, із зрозумілих мотивів, наказав низовим партійним організаціям „припинити брутальні та образливі дії супроти Церкви, духовенства і віруючих"), і то у відношенні до окремих осіб, „пришиваючи" їм різного роду порушення законів, не зв'язані з релігією.

Головну ролю у поборюванні „церковників" і сектантів призначено пресі, переважно провінціяльній, і т. зв. Товариству для ширення наукових і політичних знань (колись — Товариство безбожників), які, з поміччю комсомольських організацій, клюбів та мобілізованої для цього сільської інтеліґенції, мусять релігійній проповіді протиставити „войовничу атеїстичну пропаґанду і аґітацію".

Починаючи від 1955 року, окрему увагу звернено на друкування безбожницької літератури, яку в сотнях тисяч примірників поширюється по містах і селах. Лише за два останні роки випущено величезними накладами: К. Маркса і Ф. Енґельса „Про релігію", В. Леніна „Про релігію", Д. Острянина „Шлях подолання релігії", Д. Сідорова „Як відноситься комуністична партія до релігії", І. Скворцова - Степанова „Думки про релігію", К. Воропаєвої „Чи був Христос?", А. Нейхардта „Походження хреста", Д. Красицького „Чим шкідливі релігійні свята і обряди?", Є. Ярославського „Біблія для віруючих та невіруючих" і багато інших. На службу пропаганди притягнено також кіно і театр.

Протягом двох останніх років по клюбах, „будинках культури" та по школах України переведено десятки тисяч т. зв. вечорів запитань і відповідей на атеїстичні теми. Всю цю широчезну акцію, зорганізовану й ведену спеціяльно підготованими аґітаторами, названо „наступальною науково - атеїстичною кампанією проти всіх і всяких релігійних вірувань, як прояву буржуазної ідеології". У зв'язку з цим секретар Бориславського міського комітету партії писав у „Радянській Культурі": „Серйозний недолік дотеперішньої пропаґанди в тому, що ми вели боротьбу проти релігії взагалі ,не розмежовуючи віруючих за їх віроісповіданням, зводячи всю роботу головним чином до читання лекцій про Ватикан, Католицьку та Уніятську Церкви".

В поборюванні „церковників" і сектантів, як уже згадано, широко стосується провокацію і оббріхування небажаних осіб. Численні приклади такого „поборювання" дуже часто можна знаходити в совєтській пресі, в якій читаємо про „мерзенні діла слуг Єгови та інших сектантів", про баптистів, які „самі не додержують заповідей Божих", про якогось проповідника Бодяка, який „крав колгоспну кукурудзу", про „церковників - ледарів", які „зривають виробничі пляни", про „гіркого п'яницю" Пантелія Мороза, колгоспника з Хмельницької области, який, покинувши колгосп, висвятився на дяка. Всіх цих людей без різниці оплюгавлюється і компромітується лише як порушників кримінального совєтського законодавства. І все це дуже нагадує провокативні методи, що їх стосували большевики в 20-ох роках перед остаточним погромом Української Автокефальної Православної Церкви.

Про те, що навіть комсомольці, і то активісти, поривають з комуністичною ідеологією і шукають поза „казьонною" Церквою свого власного шляху в житті, читаємо цікавий репортаж в „Молоді України" (з 23 липня). „От у селі Житинки, — пише автор цього репортажу, — жите Іван Гандзюк. Закінчив недавно д е с я т и р і ч к у, вступив до комсомолу. А гляньте, який він тепер „святий". Прямо тобі „помазанник Божий"! Вже рік не сплачує комсомольських внесків, за те щовечора крокує ярами, (аби ні з ким не зустрітися) в молитовний дім. Не пропускають жадної релігійної служби також комсомолки Поліна Веґера , Марія Гулик, Євген Гуменюк". Совєтський кореспондент свій репортаж закінчує гострим осудом секретаря комсом. осередку ,який „не зміг зібрати комсомольців на чергові збори..."

У тому ж числі часопису читаємо про тракториста комсомольця І. Коваленко з Черкаської облас. сина релігійних батьків, який, зірвавши з комсомолом, поставив своїй коханій дівчині питання руба: „Востаннє питаю, вибирай: я чи комсомол? А скільки таких Коваленків не зірвало з комсомолом?

Московська з о в є т и з о в а н а православна Церква, зокрема її патріярхат, до якого з підкресленим респектом відноситься комуністичний уряд від часу останньої війни — своє основне політичне завдання виконала. Тепер вона потрібна большевикам хіба що для закордонної пропаґанди. І переповнені віруючими — як свідчать американські кореспонденти — нечисленні храми зовсім не доказують того, що цю Церкву народ прийняв за свою. Недарма ж непокоїться совєтський уряд пожвавленням діяльности Католицької Церкви в західніх областях України, активізацією „церковників" і поширенням сектантського руху по всіх її областях.

Ті, що ходять ярами, вибирають собі цю непевну дорогу, очевидно, не тільки для того, щоб уникати зустрічей з недобрими людьми, не тільки тому, щоб не наражати себе на переслідування збоку влади за свої релігійні переконання — ця їхня дорога геть розминається також з „шляхом до комунізму", яким ось уже сорок років жене Москва поневолені народи. Мабуть, чимало їх у тих темних ярах, блукаючи манівцями, опиниться в сектах. Але багатьох провадить вона — до Підпільної Церкви, гнаної і переслідуваної Церкви Христової, якої не знищити ніяким аґітаторам, хоч би й спиралися вони на всю могутність безбожницької комуністичної держави.

В. Сєко

ЯК МАЛЮЮТЬ НАС ПЕРЕД СВІТОМ

Головний редактор газетної спілки Скрипс Говард, Волтер Стон, опублікував свої враження з недавньої подорожі по Совєтському Союзу і деяких країнах-сателітах. Перша з чотирьох його статтей появилась також в денверському щоденнику "Rocky Mountains News" 21-го липня ц. р.

В. Стон починає свій репортаж припущенням, що добробут американців і їхня погоня за вигодами можуть стати причиною їхнього нещастя. Він мало вірить у коекзистенцію з державою, в якій правляча комуністична верхівка опанована ідеєю оволодіти світом. Він каже, що американські відвідувачі Совєтського Союзу, побачивши низький життьовий рівень совєтського громадянина, роблять з цього неправильний висновок, який витворює неправдиве враження про тих динамічно енерґійних людей і їхню здібність творити Америці конкуренцію. Він каже, що росіяни задоволені і з того, що мають. Життьову стопу в Росії совєтська преса ніколи не порівнює з життьовою стопою в інших країнах світу. Це правда, каже він, що американський сталеварний робітник, щоб купити пару доброго взуття мусить працювати чотири години, а совєтський сталевар, щоб купити пару якостево гіршого взуття — аж 60 годин. Але це не змінює справи, коли і цей і той робітник можуть носити нараз тільки одну пару взуття. Зрештою, совєтський робітник, коли треба, потрапить ходити босоніж, бо він до того призвичаєний. Дехто із західніх відвідувачів дивується, що не бачить у Москві такого одягу, як одяг Братів Брука і т. п. Отже, хай краще дивується, що не бачить полатаного одягу, який лише кілька років тому носила переважаюча більшість росіян.

Така сама справа з харчами, каже він. Звичайна їжа росіянина — це хліб, картопляна юшка, зупа з капустою і принагідно шматок м'яса. Очевидно, це не задовольняло б смаку американця. Але те, що росіянин їсть, цілком відповідає його смакові і дає йому потрібну кількість кальорій для вдержання його здоров'я і життєздатности. Росіянин ніколи не смакував біфштексу, отже не знає його втрати. Це саме стосується і житлових умовин. По містах росіяни мешкають цілими родинами в одній кімнаті, спільно з кількома родинами уживають кухню й лазнички і т. п., однак це все не перешкоджає совєтському урядові витискати зі свого робітника високі норми для розбудови воєнної машини. І тому не слід легковажити „Росію", каже В. Стон, бо це „сильна 200-мільйонова нація", і тому треба перестати мріяти про легку коекзистенцію з тією країною в будучому.

Відвідавши Польщу, Чехію і Мадярщину, В. Стон переконався у щирому тяжінні тих країн до Заходу, і в тому, що „визволитель" тримає ті народи цупко в своїх обіймах. Він запримітив, що в річницю мадярського повстання в Будапешті було спокійніше, ніж в інших сателітах в той час. У своїм репортажі В. Стон згадує ще більше речей із „щасливого" життя совєтських громадян, але ці речі для українського читача не є новиною.

Можемо мати лише одно „мале" застереження до репортажу В. Стона, а саме, що він робить з усіх поневолених народів Совєтського Союзу — росіян. Він дуже прихильно згадує сателітів і висловлює надію, що вони допоможуть Заходові на випадок воєнного конфлікту. На жаль, ні словом не згадав В. Стон про інші поневолені народи, хоч під час ливанського конфлікту, коли писав свій репортаж, аж напрошувалося згадати про ті народи — перші жертви Москви.

І через це, ще того самого дня, коли появилась кінцева стаття репортажу, я вислав до редактора "Rocky Mountains News" листа:

„Пан Валтер Стон у своїх чотирьох статтях, вміщених у Вашій газеті, сказав не мало правди про Росію, а в першій черзі про життя совєтського громадянина. На жаль, він оминув дуже важливий факт — про не російські народи Совєтського Союзу. А цей факт є особливо важливим для західнього світу, який (хоче цього чи не хоче) бореться й буде боротися з комунізмом доти, поки існує він як одвертий противник політичної і економічної форми життя Заходу. "Reader's Digest" за липень ц. р. в своїй дуже авторитетній статті ,Правда про слабість Росії' твердить, що в Совєтському Союзі є тільки 110 мільйонів росіян, а 90 мільйонів — це народи інших національностей, уярмлених російським традиційним імперіялізмом. В тій статті також сказано, що завоювання Гітлером Европи включно з Совєтським Союзом лежало на ширину волоска. А нам відомо, що головною причиною невдачі Гітлера була його глупота і негуманне трактування поневолених Росією народів. Тому я думаю, що це не тільки не дипломатично, але також не гуманно робити росіян з балтійців, вірменів, грузинів, білорусів, українців та інших народів, винищуваних Росією в якнайбільш варварський спосіб.

„Щоб придушити прагнення українців до національної незалежности, Москва зробила в Україні в 1933 р. штучний голод, від якого загинуло понад 6 мільйонів людей, Джан Ґантер у своїй недавно опублікованій книжчі ,Всереди-

(Закінчення на стор. 8 ій)

В. Барка

УВАГИ ПРО ПОЕЗІЮ СТАРОВИННУ І СУЧАСНУ

(5)

III

„Короною літератури є поезія. Це — її закінчення і м е т а. Це — найпіднесеніша діяльність людського духа".
W. Somerset Maugham

Беручи цей епіграф, не коронуємо ним творчість групи молодих поетів; передчасно віщувати, хто з них цілком присвятить життя поетичному слову і створить доброцінності, якщо не світового, то національного значення. Але наведені слова славетного британського автора нагададають — з якою уважністю треба ставитися до кожного паростка на ниві української поезії, так докорінно сплюндрованої червоними носорожцями. Поезія допомагає людині ставати духовою людиною ,із здібністю великої і гарячої віри, — без цього вона позбавлена вічного спасіння. Покликання поезії полягає в тому, щоб сприяти перемозі, перемозі на арені людського серця! — над матеріялістичними впливами від „світу цього", твореними його князем.

„На світанку людства, — писав О. Бальзак, — всі люди існували виключно в зовнішному світі. Мистецтво ж єсть багатство думки".

Сучасність на всіх вітрилах вертається до поглиблення в зовнішньому, багатому цивілізаційними здобутками, — людина перестає жити, як людина духовна: повторює найнижчий рівень гріхопадіння ,при найвищих верхів'ях модерної цивілізаії.

Мистецтво, зокрема поезія, становить одну з сил, що повинні сприяти поверненню людини до її повного духового образу — до подіб'я образові Божому.

Як силу з таким призначенням, поезію в Україні зруйновано цілковито, але її паростки найновішої ґенерації, що з'явилися в вільному світі, колись таки зустрінуть той ґрунт — для свого розквіту.

В статті будуть уваги лише про цю молоду групу „модерністичної поетики".

Емма Андієвська

Поетка з несамовитими знахідками ліричного образотворення. Взірці метафоричні:

„Вітер від пахощів світиться"; „леопард розцвітає в кутку": „стихали на аґрусі шрами"; „золото ночі конало"; „жовтий простір чується в копитах"; „підносить доля міст"; „свічі з білого грому";

„камінь
тіні на квітах накреслив";
„Зірка блакитним равликом розписи листя вивча";
„і місяці коня копит
взяли розкинуту дорогу",

В метафорах Андієвської діє, коли можна назвати так „імажинативний конструктивізм", (часом з несподіваною епатацією) при найбільшій перевазі просторово - видивного складу; похідне і вже зрівноважене враження від найнежданнішої сполуки найдальших уявлень в ньому становить остаточний ефект тропаїчного вислову. Але вибірність незмінно відчутна т кожному випадку, коли скажім, і самі місяці стають копитами.

Андієвська написала ориґінальний роман з образом модерної краси в описі Розп'яття: музика кристалами рониться з тернового вінка. На черзі в авторки — „книга мудрости", що сполучає відчайний сюрреалізм з афористичністю східного взірця та іронією взірця суто европейського.

Кожна фантастична мікрон о в е л е т к а з цього твору пройнята краплею добродушного гумору, обертається в мистецьку таблетку проти тотально - бюрократичної філософії „намацальности" в суспільстві XX століття.

Шлях Андієвської окремий, трошки в сторону від інших серед групи: в неї не означилися впливи еспано - американського верлібру описової композиції. Зате відкривається дивна сфера уяви з сполукою віддалених крайнощів — від поновленого способу ліричного образоскладання, що виробив німецький експресіонізм, аж до якоїсь іраціональности прапервісного видива людей, зрослих із чарівництвом природи. Але буває іноді вихід в контрестетичну образотворчу ескападу, без якої її вірші могли б ще більше виграти.

Женя Васильківська

Вірші Васильківської особливо — з останнього часу, нагадуючи імажинізм, сполучають його подобизни з сюрреалістичними піднесеннями і романтичною барвою в вислові. При безперервному винахідницькому у с к л адненні — ніби з „вечірньої" доби скальдичної епіки, — вони і в описовому характері скрізь замикають вогник чистого ліризму, часом тільки з супроводами від опосередчених подихів „бодлеріянства" в вигляді н а р о ч и с того чорнописьма.

Її метафори: „постать вежі чорнокоста"; „жовта риба — місяць між пінами хмар"; „тіні азалій на вітражах"; „усміх, заплутаний в бабине літо": „блакитні вени лося і ночі": „блакитними крихтами кришиться небо", „гілками голос мнеться";(метафор епітет) „безброва ніч"; „синьогранний вітер ятрить ніздрі камінного вечора між долонями місяця"; „срібна папороть бризкає водяною молитвою"; „блакитне полум'я вітру", „на порозі берези входять в вітер, що карбує обличчя на прозорі площини"; „двері ріки"; „скрипки днів"; „каміння шепче росою"; „зелені акорди листя"; „А коли в коливанні піни і в пітьмі заховався хвіст химерної риби, дві худі, закосичені дротами відьми мокрий місяць в скляну шкатулку закрили".

Рідко можна зустрінути н е з в ичайнішу метафоричну фантастику описового ліризму в модерному вірші.

Тут — щаслива і, очевидно, свідома близькість до феноменальної „хлєбніківни", забутої тепер серед наших авторів, хоч вона значною мірою виросла на українському ґрунті. Але в Васильківської, при студіях того філологічного чародійництва, окреслюється її незалежний стиль.

Ірина Шуварська

Часопис, який приподібнював поезії Б. Рубчака до жидівського кладовища, кинув кпинами також і на адресу Ірини Шуварської.

Але ніхто не може знецінити її лірику, в якій, на відміну від панівного, в модерній творчості, інтелектуального тону, з'являється знов, як в старовинній поезії, схвильованість і екстатичність,, хоч, в окремих випадках, також необов'язкова алогічність, як поетичний зворот. Тут — відхід від прийнятого тепер взірця, що про нього Шпенґлер казав: „новий мистець — ремісник, а не творець".

Здається, серед усіх молодих авторів, приналежних до „нової поетики", екстатична струна бринить найвиразніше в ліричних творах Ірини Шуварської.

Не побажаю, не молюсь;
Переростає конюшинку.

Долонею зеленою
Підносити з землі,
Щоб запалилось небо! —
соняшник
Без поцілунку пальцями
утиснеться в зірки
і відбере їм зір.
Блискавкою серце
у рай твій упаде —
листок розірваний:
любов, розмова, біль...

Світанок розпливається
і конюшинками —
роса.

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік IV Серпень 1958 Ч. 8 (51)

Д. Галичин

ДІТИ — ПЕВНА ЧЛЕНСЬКА РЕЗЕРВА

Звіти про членський рух, що були предложені на недавній 24-тій Конвенції У. Н. Союзу, виказали, що, хоча УНСоюзу в останніх чотирьох роках зріс у загальній кількості членів, одначе цей зріст не був в обох членських департаментах, а тільки в молодечому департаменті.

Такий розвиток має тепер окреме значення. Вони в тому, що молодечий департамент, який вже і давніше становив поважну резерву для поповнення департаменту дорослих членів новими та молодими членами, під теперішню пору стає вже таки певною і обов'язковою резервою департаменту дорослих членів. Асекураційні закони поодиноких стейтів, які давніше не вимагали примусового переходу з молодечого департаменту до департаменту дорослих членів, тепер цього вимагають. Отже, ці закони постановляють, що дитина, яка осягне 16 років життя, мусить обов'язково переписатись з молодечого департаменту до департаменту дорослих членів. У такий спосіб, кожна дитина, яка тепер вписується в члени УНСоюзу, стає потенціяльною резервою для департаменту дорослих членів.

Цей факт дуже важливий, головно тепер, коли ми ведемо кампанію за приєднання якнайбільшої кількости нових членів. Бо коли ми не можемо вписати в члени якогось апліканта чи аплікантки до департаменту дорослих членів, тоді лишається нам молодечий департамент. Вписуючи тут якусь дитину, ми поки що збільшуємо тільки молодечий департамент, але при цьому будуємо для Союзу ту резерву, з якої опісля буде побільшуватись якраз департамент дорослих членів, бо дитина, осягнувши 16 років життя, буде автоматично перенесена до департаменту дорослих членів. Правда, вона не мусить змінювати свою грамоту, то все ж таки, навіть задержавши ту саму грамоту, вона буде тоді рахуватись дорослим членом, доплачуючи тільки 15 центів місячно, а саме, 8 центів на фонд допомоговий, 5 центів на фонд конвенційний, а 2 центи на фонд народній. Тим самим, доплата тих 15 центів надасть молодому членові всі ті права, що ними користуються дорослі члени. Це значить, що такий дотеперішній член молодечого департаменту дістане право допомоги з фонду допомогового, а дальше право в голосуванні та участь в зборах, а що найважніше, право на вищу дивіденду, бо таку саму, яку дістають дорослі члени.

Виняток становлять тут тільки діти, забезпечені в клясі I. молодечого департаменту. Вони, осягнувши 16 років життя (досі було 18 років) будуть обов'язані не тільки переходити до департаменту дорослих членів, але і вибирати іншу забезпеченеву грамоту в такій клясі і на таку суму, якої вони бажатимуть, і яка є в департаменті дорослих членів.

Отже, вписуймо якнайбільше дітей в члени УНСоюзу! Збільшуймо тепер ряди молодечого департаменту і в такий спосіб підготовляймо резерву для будучих членів департаменту дорослих членів. Зорганізована дитина сьогодні, це певний член в департаменті дорослих членів в будуччині. Організуючи дитину до УНСоюзу тепер, ми дбаємо про будуче нашої організації вже заздалегідь, вже сьогодні. Організуючи дітей в ряди УНСоюзу, ми витворюємо тяглість в існуванні нашої організації, ми запевнюємо там її світлу і тривалу будучність!

Ярослав Падох

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІД ЧАС РЕЦЕСІЇ

Вже від доброго року гнобить нас господарська рецесія. В деяких районах її відчувають сильніше, в деяких слабше, але вона позначується всюди й дошкулює не тільки одиницям, але великій масі людей. Те, що шкодить одиницям, приносить шкоду також цілій громаді. Занепадає громадська жертвенність, сповільняється її активність й нерідко зневохота вкрадається там, де ще недавно панував дух радісної творчости і росту. Порушений маятник господарського розвитку нелегко привести до попередньої рівноваги. Хоч і позначується помітна поправа господарських відносин, загал все ще не довіряє їй і насрожено дивиться у майбутнє. І навіть коли цілком пройде господарська скрута, ще куди довше спутує новий поступ й розвиток, однаково господарського, як загально громадського життя, недовір'я до завтрішнього дня та пересадна обережність.

Наслідки рецесії відчувають також наші забезпеченеві установи. Важче приходиться здобувати нових членів, а що важніше, відходять давні. Ті, що можуть і вже рішилися забезпечити себе і свої родини, відтягаються із набуттям забезпеченевих грамот, бо, мовляв, невідомо, чи згодом не буде гірше. А втім, думають вони, чи не краще пождати й побачити, що принесе завтра. Адже забезпечення не засцьь, не втече. А воно хоч і не засцьь, то дуже часто втікає від нас, і втікає на завжди. Ось лише минулого тижня ми мали в „Свободі" про трагічну смерть кількох наших земляків, то на автомобільному шляху, то внаслідок необережної поведінки зі зброєю, або ще з іншої причини. Оставші по них родини знають, хоч на жаль запізно, що забезпечення, хоч не засць, втекло від їх батьків і тим самим від них самих, і його завернути неможливо. Наслідки того легковажного ставлення до забезпечення вони відчуватимуть ще дуже довго, а може воно переслідуватиме їх крізь все їхнє життя.

Та не тільки смерть робить забезпечення недоступним. Скільки поміж нами таких, ще розмірно зовсім молодих людей, які внаслідок несподіваної недуги не можуть здобути життєвого забезпечення. Статистичний річник за 1956 рік подає дуже вимовні числа. Зі сотні людей, які вмирають, аж 43 вмирає на серце, 19 на рака, 10 на недуги мозку, 3 внаслідок випадків і 25 з інших причин. 43 відсотки людей вмирає на серце. А яке величезне число людей нездужає на серцеві недуги. Скільки людей переходить атаку серця і після неї живе довгі роки. Та для них вже здебільшого замкнений шлях для життьового забезпечення. Ледви чи знайдеться установа, яка схоче взяти на себе риск забезпечення такої особи. Тому так дуже необережно поступають ті, особливо батьки родин, які не забезпечуються скоро, але відтягаються зі забезпеченням на кращі часи. Риск получений з незабезпеченням є куди більший, ніж риск забезпечення й можливість, що господарські обставини так погіршаться, що забезпечений не матиме змоги оплачувати вкладок за грамоту. Тому ніяка рецесія не виправдує занедбання забезпечити себе і свою родину перед невідомою долею. Автім чим гірше господарське положення, тим більше потрібно життьового забезпечення, бодай батька родини. Бо ж відома річ, що чим бідніща людина чи родина, тим більше потребує забезпечення. Коли рецесія чи криза зубожують одиниці і родини, тим то вони тільки підносять вагу і конечність життьового забезпечення й роблять його більш необхідним і більш пильним.

До тих, які внаслідок рецесії занедбують своє життьове забезпечення, належать ті, що передчасно згрошевлюють свої грамоти. Ті, що так поступають, рідко роблять це з правдивої конечности. Ледви чи одержана з цього джерела готівка потрібна багатьом на забезпечення чиншу за мешкання, чи купно харчів для своїх дітей. Є це здебільшого люди, які не доцінюють значення забезпечення й при перших господарських труднощах з легким серцем зрікаються забезпечення, якого й так ніколи не трактували поважно. Скільки є поміж ними таких, які скорше втратять всі забезпеченеві грамоти, свої і своєї родини, ніж виберуть десять долярів зі свого банкового конта. Кожна людина, обзнайомлена з тутешнім господарським життям, знає, що таке поступування є нерозумним і шкідливим. Теоретики й практики американського господарського життя, які так рідко погоджуються на якусь одну рецепту, що веде до добробуту одиниць і родин, однозгідні щодо черговости льокати грошей, які залишаються після найконечніших життьових видатків. Вона така: 1. життьове забезпечення, 2. ощадність, 3. купно шерів і інша льоката.

Для розумного господарника немає сумніву, що раніше треба забезпечити себе і членів своєї родини, а щойно після того складати гроші на ощадностевім конті в банку. Процес ощаджування вимагає довгого часу. Забезпечуватися й то на високу суму можна негайно й то за дуже невеличку суму. На випадок несподіваного нещастя, забезпечений залишить повну суму забезпечення, а ощадник тільки те, що вспів заощадити. Чи може дозволити собі на такий риск відповідальний батько родини?

Те, що стосується до вчасного забезпечення, відноситься також до тих, які внаслідок рецесії касують свої забезпеченеві грамоти. Тільки в крайньому випадку можна зменшити своє забезпечення, а ніколи його повністю касувати. З господарського погляду є повним нонсенсом зберігати незаторкненим своє банкове конто, а зате касувати життьове забезпечення. Саме в час господарської рецесії, коли господарське положення людини стається непевним, не вільно зрікатися того, що в своїй засаді призначене на те, щоб дати більше певности для господарської стабільности людини й родини. А втім, кожне зречення забезпеченевої грамоти тягне за собою певну втрату, наперед передбачену асекураційним контрактом. Малою потіхою є надія на те, що після рецесії можна буде забезпечитися наново. Хто має певність, що доживе закінчення рецесії, або доживши стан його здоров'я дозволить йому здобути нову грамоту? До того ще вкладки від нової грамоти мусять бути вищими від вкладок попередньої грамоти, бо, як загально відомо, висота вкладок є залежна від віку забезпеченевого.

Бувають випадки, коли забезпечений конечно потребує готівки й не маючи інших ощадностей чи кредиту, не має змоги здобути її нізвідки поза своєю ощадністю, нагромадженою на своїй забезпеченевій грамоті. Та й тоді він не повинен ліквідувати свого забезпечиння. На те є інший спосіб: затягнути позику на підклад своєї забезпеченевої грамоти. Кожна грамота після початкових років має свою готівкову вартість й забезпечений може негайно одержати цю квоту титулом позики за мінімальними відсотками у висоті тільки 4 проценти річно. В цей спосіб забезпечений здобуває потрібну готівку, а водночас не тратить свого забезпечення. Час позики є неозначений й необмежений. Тому навіть при найдовшій господарській скруті, забезпечений може не сплачувати тієї позики й зробити це тоді, як матиме змогу.

Сучасна рецесія в господарці Америки позначується також частим занедбанням вплачення вкладок від забезпеченевих грамот. Після довшого невплачення вкладок приходить суспенза члена. На час суспензи член хоч і не тратить на все своєї грамоти, все ж його членські права припиняються й щораз то більша залеглість вкладок утруднює згодом привернення члена до його попередніх прав. Сказане вгорі відноситься і до таких недбалих забезпечених. Вони повинні у власнім інтересі зрозуміти, що радше слід обмежитися в

(Закінчення на стр. 4-ій)

ПРОТОКОЛ

нарад Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу, які відбулися в дні 2 липня 1958 року в приміщенні Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж.

В нарадах взяли участь усі члени Екзекутиви, а саме: головний предсідник Д. Галичин, заступник головного предсідника Й. Лисогір, заступниця головного предсідника А. Герман, головний касир Р. Слободян і головний секретар Я. Падох.

Наради відкрив о год. 10 рано головний предсідник Д. Галичин й намітив справи, які дожидають вирішення Екзекутиви.

Після основного розгляду цих справ, винесено наступні ухвали:

1. МОРҐЕДЖІ.

Продовжувати дотеперішні заходи льокувати частину фондів УНСоюзу в певних морґеджах. Уділюванням морґеджів займатиметься Головна Канцелярія при допомозі головних урядників УНСоюзу, там, де вони є. Встановлено адміністраційну оплату від морґеджів на 25 долярів від місцевих морґеджів та 40 від морґеджів позамісцевих. Морґеджі на старі доми будуть уділювані на короткий реченець сплати, який з часом може бути продовжений. У потребі правної поради користати з допомоги місцевих адвокатів.

2. КУПНО БОНДІВ.

Ухвалено закупити за 35,000 долярів бондів Public Service Electric and Gas Company 1st and Ref. Mtge Bonds, 4 5/8%, Series due 1988.

3. ВІДЗНАЧЕННЯ 65-ЛІТТЯ „СВОБОДИ".

Для відзначення 65-ліття „Свободи", яке завершиться дня 15 вересня 1958 року, ухвалено проголосити окрему кампанію за приєднання нових членів та як нагороди призначити найбільше заслуженим особам в кампанії почесні грамоти й грошеві нагороди у висоті нагород, признаних в часі передконвенційної кампанії. Святочний заклик, підписаний всіми членами Головного Уряду, буде проголошений 15 вересня 1958 року.

4. СПРАВА ПЕРЕДПЛАТИ „ЮКРЕНІЄН ВІКЛІ".

З уваги на те, що 24 Конвенція не схвалила запропонованої їй підвишки на „Свободу" та обов'язкового оплачування „Юкреніен Віклі" тут народженими членами, які є звільнені від оплачування „Свободи", ухвалено доручити головному редакторові та адміністрації обох тих видань „Свободи", щоб вони підготовили проєкт переходу „Юкреніен Віклі" на базу передплати.

5. РІЗНЕ.

Доповнити склад Культурної Комісії на місце вибувших пп. М. Пізнака і Г. Зепко пп. Й. Лисогором і А. Герман.

Після розгляду та вирішення ряду інших справ, зв'язаних з репрезентацією, Союзівкою та ін., предсідник Д. Галичин замкнув о год. 5 по полудні нараду, яка тривала без перерви 7 повних годин.

Ярослав Падох, гол. секретар.

НАШЕ ПЕРШЕ ЗАВДАННЯ

Свято — День Праці, що його саме тепер відзначаємо, закінчує формально і фактично вакаційний сезон та повертає спільноту до нормальних зайнять дома, у фабриці чи бюрі, та в громаді. Закінчуючи новий сезон громадської активности, хочеться звернути увагу на це перше і найголовніше завдання, що в цьому новому сезоні стоїть перед нами, членами Українського Народного Союзу.

Очевидно, що тим першим і найголовнішим завданням вважаємо організаційну кампанію, що її проголосив Головний Уряд УНСоюзу з початком липня для відзначення 65-річчя його органу, „Свободи", та яка триватиме до кінця цього року, отже тільки шість місяців, з яких два місяці, липень і серпень, уже проминули, на жаль, без більшого сліду в цій кампанії. Залишається ще тільки чотири місяці, кожний день, яких треба використати до останньої мінути, щоб ця кампанія не ввійшла до історії нашої організації як тільки „паперова", без будь-якого практичного результату.

Нагода і ціль кампанії дають нам багато переконливих аргументів, що повинні допомогти нам в організаційній праці. Тим аргументом є в першу чергу „Свобода", бо для її відзначення ця кампанія ведеться. Вже з нагоди проголошення кампанії ми звертали увагу, що „Свободи" не можна б краще вшанувати, як дальшим розвитком і ростом нашої американської і канадійської спільноти, першою передумовою якого є ріст і розвиток Українського Народного Союзу. Це ж бо головна ціль і завдання „Свободи", отже як можна б краще відзначити її ювілей, як наполегливою працею та змаганням до тієї цілі!

Подруге, кампанія була проголошена безпосередньо після 24-ої конвенції УНСоюзу, яка з черги створила нові великі передумови росту і розвитку УНСоюзу. Згадати б тільки збільшення суми забезпечення в УНСоюзі до 50,000 долярів та поширення межі віку забезпечення до 65 років. Також і сам перебіг тієї конвенції, як і її кінцеві резолюції дають безліч всіляких арґументів для нової, посиленої організаційної кампанії. Важливе тільки, щоб ми самі взяли собі ті арґументи до серця та використали їх в нашій організаційній праці, під знаком якої повинен стояти новий громадський сезон.

Саме тепер ми є свідками нового, куди хитрішого наступу большевицького ворога людства на нашу спільноту. „Внутрішня агресія", про яку говорив президент Айзенгавер, маючи на думці підривну большевицьку роботу на Середньому Сході, відноситься в не меншій мірі і до нас, українців в Америці і Канаді. Доказом цього міг би послужити хоч би видаваний у Львові совєтський журнал „Жовтень" за липень цього року, в якому надруковано окрему статтю якогось Т. Львівського: „Лицарі зради і шахрайства" та в якій — за словами київської „Літературної Газети" з 1-го липня ц. р. мовляв „викривається запроданська діяльність недобитків українських буржуазних націоналістів, що перейшли на службу до американського імперіялізму". У статті повно большевицької лайки на У. Н. Союз, на „Свободу" і її покійного головного редактора сл. п. д-ра Луку Мишугу, і вже навіть на „Союзівку". Крім лайки, Москва не занедбує також інших засобів у намаганні послабити українську спільноту в Америці і Канаді, включно до підступної „культурної" і подібної інфільтрації.

Все це є продовження тієї самої наклепницько - розкладової оргії, що її вела Москва при допомозі п'ятої колони проти УНСоюзу під час другої світової війни, використовуючи пригожу для себе коньюнктуру. Ціль тоді і тепер ясна: використати всі можливості і засоби, щоб послабити УНСоюз, себто, щоб пробити серце Американської України, без якого вона не могла б вдержатись при житті. Ці постійні напади комуністичного ворога людства на УНСоюз, як і головно факт, що їх УНСоюз з успіхом відбиває, дають один з багатьох доказів, що УНСоюз таки справді є найбільшою і наймогутнішою асекурацією нашої спільноти, нашого майбутнього.

Оповідають дотеп про одного американця, який приїхав до Ірляндії та хотів переконатись, наскільки відповідає правді прислівна ірляндська дотепність. Він зупинив першого зустрічного айриша та й запитав: „Скажи мені, чоловіче, як ти думаєш: коли б так, наприклад, з'явився тут нагло перед нами чорт, то кого б він скоріше взяв, мене, чи тебе?" — „Напевно мене, пане!" — відповів самопевно айриш. „Чому ж ти такий певний, що він найскорше взяв би тебе?" — допитував дальше американець і почув відповідь: „Бо взявши мене, вас він міг би взяти вже колинебудь!"

Подібне можна б сказати і про УНСоюз в нашій спільноті. Коли большевицький чорт з'явився нагло в Америці під час недавньої воєнної коньюнктури, то він докладав максимальних зусиль, щоб насамперед „взяти" Український Народний Союз, здаючи собі справу, що, взявши його, він вже колинебудь міг би взяти і всю нашу спільноту. До тієї цілі він, без сумніву, змагає і сьогодні, тільки дещо іншими засобами і методами. Не диво отже, що наше перше і головне завдання ми повинні добачувати в невпинному рості і розвитку Українського Народного Союзу, що є найбільшою і випробувано найпевнішою ґарантією Американської України, якої так дуже потребує і на яку великі надії покладає і наша батьківщина — Україна.

Степан Куропась

СОЮЗОВІ ДНІ

В організаційному житті й історії УНСоюзу завівся гарний звичай влаштовувати т. зв. Дні УНСоюзу. За останніх 25 літ українські громади в Америці були свідками більше або менше вдалих Союзових Днів. Менше вдалих не тому, що може погода перешкодила, бо в липні і серпні дощ не може багато перешкодити: люди змокнуть і висхнуть, а програма все може зачекати. Зрештою, на місцях, де такі дні влаштовується, все є якийсь дах над головою, є авта, де можна скритися. Менше вдалих теж не тому, що малий був фінансовий оборот, бо хоч гріш є потрібна річ, то без нього успіх також може бути, як на Союзові Дні приходять люди масово. На дощ ніхто не погнівається, люди забудуть, що змокли, але на програму, на те, чи вони мали „гуд тайм", та чи їх діти мали програму і їм не докучали на кожному кроці люди нагніваються, а в крайньому разі добре собі запам'ятають. Тому дуже важливим чинником Союзових Днів повинна бути програма. Не таке вже важне, які харчеві винаходи кухні винайде комітет Дня і які напитки. На всіх Союзових Днях і пікніках, на яких я бував по всій Америці, була все та сама кухня: голубці, ковбаса і капуста, а бара яка інша може бути? Тому кожний з нас вже наперед знає, що те саме буде й на другий рік. Про те, чи випорожниться кухня і бара, дбає окремий комітет і він вдоволений, що всіх голодних накормив і жаждучих напоїв.

Але це членів, нових рекрутів УНСоюзові не дасть. Велика більшість учасників Союзових Днів хоче ще духового корму для себе і своїх дітей. Велика частина учасників придивляється, що дають такі Союзові Дні теж для душі.

Звичайно, важко здобути для чогось нового великі маси людей. Важко всіх задоволити. Нераз навіть найкраща програма не задоволить всіх. Зрештою, що надзвичайне можна мати під голим небом? Що можна сказати?

Але одного не можна заперечити: добра програма Союзових Днів, добрий бесідник, спортові гри і змагання, вибір королеви, це поважні точки програми. Дрібні речі, як колесо щастя чи перегони в мішках, теж потрібні, але тільки як додаток до більшої програми. Тому дуже важливим є дати людям програму не лише на афішах чи в газеті, але і на самому місці. Як не можна чогось дати, не треба обіцяти, бо це псує справу. Не треба теж зі Союзових Днів робити сорочинського ярмарку, бо це теж не додає поваги імпрезі. Звичайно буває так, що кожна новість притягає людей. Союзові Дні в громадах мали колись великий успіх, мобілізували людей, яких щороку було більше. Дійшло до кульмінаційної точки. Задержати статус кво, або ще більше розбудувати масовість Дня, треба було — залежно від громад: змінити місце Дня, чи змінювати і урізноманітнювати програму. Союзові Дні є подумані на довшу мету. Фінансовий успіх Дня повинен працювати для громади, для союзовців зокрема. З доходів Дня у великих громадах повинні повстати нові Народні Доми, спортові чи пікнікові площі за містом для влаштування таких Днів і для розваги чи дозвілля членів УНСоюзу. Не сотки, а тисячі долярів видають українці щонеділі на те, щоби виїхати на лоно природи, а таку власну природу, власний город можуть збудувати Союзові Дні. Це буде притягаючим чинником і добрим прикладом, бо УНСоюз має сповняти по громадах теж функцію громадську.

Зі Союзових Днів, на яких я мав нагоду бути, я маю дуже гарні спомини. Мова тут зокрема про Дітройт, Сейнт Луїс і Мікізракс. Не знаю, скільки років тому це було, в кожному разі десь перед 2-ою війною. В Мізурі, де вся громада вийшла на імпрезу, бизнес був дуже добрий. В цей день заснував я там, разом з організатором п. Білецьким, новий молодечий Відділ (463) УНСоюзу. Ми так там забавилися, що зараз по імпрезі, по якій линув дощ, виїхали до Шикаґа і ледви на першу годину в ночі, весь час з дощем, доїхали. В Мікізракс громада мала, був це звичайний пікнік, але програма була в якомусь парку, були танцюристи.

В Дітройті на якійсь фармі зібралися великі маси народу. Було дуже багато молоді, була добра програма, спортові і інші точки, дуже короткі промови.

Що сталося з тими Днями і громадами? Чи зійшли вони на звичайні пікніки, чи люди стратили заінтересування, чи, може, в слушний час не подбали про застрик для збуджених Союзових Днів?

СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ У ШИКАҐО 1938 Р.

Стоять (зліва): Союзовий лікар д-р Вол. Яворський, Мирон Куропась, інж. Степан Куропась, гол. контролер, Дмитро Білецький, організатор, д-р Амброз Кібзей, гол. контролер. В. Каменецький з Дітройту і Олекса Люба̀с, член Комітету Союзового Дня. Останні три вже покійні.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ВІДЗНАЧАЄ 65-ЛІТТЯ „СВОБОДИ" СПЕЦІЯЛЬНОЮ ПІВРІЧНОЮ КАМПАНІЄЮ ЗА ЗБІЛЬШЕННЯ СВОЇХ РЯДІВ БОДАЙ ДВОМА ТИСЯЧАМИ НОВИХ ЧЛЕНІВ. ВКЛЮЧАЙТЕСЬ В ЦЮ КАМПАНІЮ! ВШАНУЙТЕ 65-ЛІТНЮ СЛУЖБУ „СВОБОДИ" СВОЄМУ НАРОДОВІ ПОСИЛЕНОЮ ПІВРІЧНОЮ ПРАЦЕЮ ДЛЯ СКРІПЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЗАМОРСЬКОЇ ТВЕРДИНІ — УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

КОЖНИЙ НОВИЙ ЧЛЕН УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ — ЦЕ НОВА ЦЕГОЛКА В РОЗБУДОВУ АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ. ВШАНУЙТЕ 65-ЛІТТЯ „СВОБОДИ" ЦІЄЮ РОЗБУДОВОЮ!

ЗАКЛИК

ДО ЧЛЕНІВ І УРЯДОВЦІВ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ В КАНАДІ.

Двадцятичетверту Конвенцію УНСоюзу, що відбулась під кінець травня в Клівленді, Огайо, можна сміло зарахувати до однієї з найбільш успішних Конвенцій УНСоюзу.

Вона була також такою для Союзовців Канади. Зорганізованість канадійців, мабуть, відчули наші брати Союзовці в З'єдинених Державах Америки, бо вони піддержали всіх кандидатів-канадійців, чи то при виборі до поодиноких комісій, чи при виборах членів Головного Уряду. За це ми їм глибоко вдячні.

Сили канадійців — були малі. Ми спромоглися вислати лише 24-ох делеґатів, які мали 48 голосів — так, що з одним голосом члена Головного Уряду з Канади, всіх нас було 25 делеґатів з 49 голосами. Тому, що всіх осіб, управнених до голосування, було 439, які мали 841 голосів, то делеґати з Канади становили несповна 6 відсотків делеґатів, а їх голоси творили дещо більше, як одну десяту всіх голосів.

Остання Конвенція була для Союзовців Канади важливою з двох причин: 1.) Статутом забезпечено, що в Головній Контрольній Комісії, одним із 5-ох контролерів має бути канадійський член, а на 12-ть головних радних має бути „щонайменше один канадійський член" (параграф 25, підрозділ 4, статуту).

2.) Конвенція схвалила резолюцію, на основі якої рекомендувала Головному Екзекутивному Комітетові УНСоюзу, „щоб він розглянув можливості створення в одному з міст Канади відповідного Координаційного Осередку для організаційної праці УНСоюзу на канадійському терені".

Статутові зміни, якими забезпечується канадійським членам щонайменше два місця в Головному Уряді, як і рекомендації ГЕК створити в Канаді Координаційний Осередок, ставлять Союзовцям у Канаді, а зокрема відділовим урядникам та новобраним двом членам Головного Уряду — велике завдання: поширити ряди УНСоюзу в Канаді кількатисячами нових членів до слідуючої Конвенції УНС.

Віримо, що всім членам УНСоюзу, які читають „Свободу", а зокрема відділовим урядникам відомо, що до Головного Уряду УНС були обрані з Канади дві особи. До Головної Контрольної Комісії ввійшов Вол. Коссар з Вінніпеґу, а до Головної Ради Богдан Зорич з Торонта. Вони оба одержали найбільше голосів у своїх групах.

Канадійські члени виконали на Конвенції поважну ролю. Головний контролер Вол. Коссар, як звітодавець, нарівні з другими головними контролерами, доповняв свій письмовий звіт, надрукований в звітах членів Головного Уряду, усно та забирав голос на Конвенції в інших справах. Голові Статутової Комісії, Б. Зоричові, припало важке завдання реферувати перед Конвенцією зміни й додатки до статуту, а також резолюції й рекомендації та давати відповіді й пояснення. Також кілька делеґатів взяли участь в дискусіях, а делеґат Відділу 473 з Монтреалю, Богдан Ковальський, перед закінченням Конвенції подякував в імені делеґатів із Канади всім делеґатам за їх допомогу та зрозуміння до праці й аспірацій Союзовців Канади. До Виборчої Комісії вибрано М. Моту, предсідника й делеґата Відділу 432, а до Комісії Просьб та Скарг, делеґата й секретаря Відділу 468, П. Самця. Вони оба дістали у своїх групах найбільше число голосів.

Треба з приємністю підкреслити факт, що канадійські делеґати відбули свої окремі наради, на яких узгіднено побажання до Конвенції, та устійнено одностайну тактику в часі Конвенції. Наші наради відвідав гол. предс. Д. Галичин

У другому дні Конвенції зустрілись канадійські делеґати на нарадах кількох стейтів із кандидатами на членів Головного Уряду й по вислуханні їхніх коротких побажань, мали змогу виробити собі погляд про даного кандидата.

Вибори переведено двома голосуваннями (балотами). В першому голосуванні вибрано через аклямацію гол. предс. Д. Галичина й гол. касира Р. Слободяна. Інших 20 членів Головного Уряду вибрано при другому голосуванні.

24-та Конвенція започаткувала новий і важливий період історії УНСоюзу. Від 1894 року, перші три десятиріччя проходили повільним шляхом піонерів. За 31 років свого існування, тобто в 1925 році, Союз мав 18 тисяч членів, а майно членів виносило дол. 1,334,000. Перейшовши перший мільйон долярів та 18,000 членів, УНСоюз, завдяки вмілому веденні й піддержці широких кругів українського громадянства Америки та поширенні свого діяння в останніх 20-ти роках у Канаді, зміг за 33 дальших років, тобто до кінця 1957 року, стати найбільшою у вільному світі цього роду українською інституцією. Статистика УНСоюзу, предложена Конвенції в Клівленді, виказала, що за останніх 33 роки УНСоюз збільшився на 54 тисяч членів, а майно членів збільшилося на суму 19 і пів мільйонів долярів.

Усіх членів з кінцем грудня 1957 було 72,438 з дол. 20,367,000 майна.

Ці великі здобутки завдячуємо ідеї наших братів лемків у місті Шамокін, у стейті Пенсилвенії, які започаткували в 1894 — Братський Союз з 439 членів і зібрали від них дол. 220. — Вони, основуючи УНСоюз, вірили в потребу конечної охорони для своїх родин, однак не знали тоді, що кладуть угольний камінь під будову найбільшої в світі української організації, яка з часом охопила десятки тисяч українців Америки й Канади. Вона також дала товчок до творення дальших подібних братсько-допомогових організацій на північно-американському континенті. Нехай цих кілька слів згадки про наших братів-основоположників УНСоюзу буде пригадкою нам у часі, коли ми входимо в період пристосовування УНСоюзу до вимог модерного світу.

Одною з таких вимог є збільшення висоти обезпечення у всіх клясах та введення нових хворобових й акцидентних грамот, а також підвищення обезпеченевого віку до 65 року життя, що було прийняте Конвенцією. Це дає нам можливість поширити ряди УНСоюзу новими членами в більшій мірі, як це було тепер.

На основі рішення останньої Конвенції, УНСоюз зможе видавати наступні обезпечення:

до 16	року	життя	до	$5,000
від 16-40	"	"	"	50,000
від 41-50	"	"	"	25,000
від 51-55	"	"	"	15,000
від 56-60	"	"	"	5,000
від 61-65	"	"	"	2,500

Докладні пояснення і інструкції в усіх справах одержать Відділи незабаром. Також ми одержимо з Головної Канцелярії УНСоюзу всі інформації про зміни статуту, прийняті резолюції і рекомендації.

Якщо наші делеґати з Канади на кожному кроці зазнавали прихильности від соток делеґатів із ЗДА, то це не було випадковим явищем. Це сталося тому, що майже всі канадійські делеґати, які їхали на цю історичну 24-ту Конвенцію, були свідомі, що й вони причинилися своєю працею до успіху першої однорічної кампанії в роках 1955-56, другої цілорічної кампанії в 1957 році та в передконвенційній кампанії, що тривала перші чотири місяці 1958 р. Союзівці Канади в часі цих трьох кампаній здобули около 1,300 нових членів. І саме цьому успіхові ми завдячуємо, що до „Канади" ставилися всі прихильно, починаючи від членів Головного Екзекутивного Комітету, а кінчаючи всіма делеґатами ЗДА.

Наші успіхи могли б бути ще більші, якщоб усі Відділи УНС в Канаді включилися в акцію цих кампаній.

Зараз перед нами дальша праця для збільшення союзових рядів новими членами й для основання нових Відділів там, де знаходиться достаточне число українського населення. Досвід виказав, що успіх у приєднуванні нових членів можна мати кожного дня, тижня і місяця. Не треба чекати з приєднуванням нових членів на пізніше. Треба хотіти побільшити новими членами свій Відділ, а напевно це станеться. Треба мати віру в свої власні сили й віру в конечне діло, так як це мали перші піонери, які творили УНСоюз.

Закликаємо всі наші Відділи в Канаді, зокрема відділових урядників, до організування нових членів.

Є звичаєм, під кінець Конвенції УНСоюзу, складати особисті пожертви на добрі цілі. Так було й на останній Конвенції, коли то збирано пожертви на УККА. Делеґати Канади рішили зложити свої пожертви на КУК. Разом зложено дол. 86.00. Ці гроші вже передано до КУК. Кожний делеґат, який зложив свою пожертву, дістане від КУК відповідне потвердження його пожертви. Делеґати, які не мали змоги включитися в ту збірку, можуть зробити це додатково, висилаючи свій даток прямо до КУК та зазначуючи, що доповняють свою пожертву до суми, зложеної вже делеґатами на Конвенції УНСоюзу в Клівленді.

За інформаціями просимо звертатися до гол. контролера й організатора Вол. Коссара, або до головного радного Б. В. Зорича. Адреси їх подані понижче.

Червень 1958 р.

З Союзовим привітом

Вол. Коссар — Гол. Контролер
Б. Зорич — Гол. Радний

W. KOSSAR, 159 Eugenie Street, Winnipeg Manitoba.
B. ZORYCH, 605 Bathhurst Street, Toronto, Ontario.

П'яті з черги Курси Українознавства Українського Народного Союзу були відкриті урочисто дня 4 серпня ц. р. у приявності членів Гол. Екзекутиви. На фото (зліва): проф. І. Близнак, п-ні Анна Чопик, гол. контролер інж. С. Куропась, гол. касир Р. Слободян, заст. гол. предсідника П. Лисогір, гол. предсідник Дм. Галичин, гол. секретар д-р Яр. Падох, п-на Підручна, ред. А. Драган і проф. В. Стецюк.

Микола Давискиба

НА МІЦНОМУ ФУНДАМЕНТІ

Остання 24-та Конвенція УНСоюзу, що відбулася наприкінці травня і з початком червня ц. р., у Клівленді, О., поклала новий фундамент для праці УНСоюзу, зокрема для збільшення його членських рядів. Беручи участь у цій конвенції, як головний радний УНС, я уважно слідкував за конвенційними нарадами і прислухався теж дискусії під час різних зібрань, що їх відбували делеґати окремих стейтів. Учасники таких зібрань висловлювали багато порад і завваг щодо найкращого ведення праці, організування членів, провадження книговодства. Було теж багато цікавих думок, як найкорисніше працювати для Батька Союзу.

Зміни і доповнення до статуту, прийняті Конвенцією, відкривають нові, широкі можливості організаційної праці. Багатьох охочих вписатися в члени Союзу досі не було змоги приймати в члени УНСоюзу з огляду на існуючі статутові обмеження. Після проведення змін у статуті, Український Народний Союз став модерною асекураційною установою, бо Конвенція схвалила, що кожен українець й українка до 65-го року життя можуть забезпечуватися в УНСоюзі до 2,500 дол., а молодші аж до 5,000 долярів. Зрівнявшися з великими асекураційними компаніями щодо висоти забезпечення, ми мусимо не тільки виконати покладені у зв'язку з цим на нас завдання, але й витримати конкуренцію з цими компаніями. Цю справу і ці завдання добре розуміли делеґати 24-ої Конвенції і тому теж широко обговорювали шляхи і способи здійснення цих завдань. З того погляду Клівлендську Конвенцію УНСоюзу треба вважати однією з найбільш ділових союзових конвенцій. Треба також підкреслити, що велика більшість делеґатів брала активну участь у нарадах Конвенції, забираючи голос в усіх важливих справах.

В нарадах забирала голос яка третина всіх делеґатів Конвенції, майже 150 осіб. Коло 20 делеґатів були членами різних комісій, таких, що їх призначила Головна Екзекутива і таких, що їх вибрано на Конвенції. Але ж, переглядаючи списки делеґатів, треба ствердити з жалем, що багато з-поміж них приєднали дуже мало членів до УНСоюзу. Багатьох делеґатів не було взагалі у списках тих, що вели передконвенційну кампанію за приєднання членів. Так же само багато делеґатів пробувало кандидувати на різні уряди, говорячи в летючках і брошурках про свої заслуги і кваліфікації. Але ж, на нашу думку, найкраща кваліфікація — це бути першим в роботі для УНСоюзу і в приєднуванні членів для нього, бути прикладним, зразковим членом УНСоюзу і вміти служити другим і вкінці теж бути добре ознайомленим з історією, структурою і працею УНСоюзу. Може бути таке, що в практичній роботі для УНСоюзу треба буде зустрічатися з різними аґентами, що добре вишколені на спеціяльних курсах, і витримувати з ними не тільки дискусію, але й конкуренцію.

Колись ми мали до діла головним чином із старою іміграцією, яка вписувалася в члени Народного Союзу з патріотизму, тому, що їм наказувала належати туди їх народна честь. Кожен тоді був гордий, що належить до Українського Народного Союзу, з того, що носить відзнаку УНСоюзу. Стара іміграція знала, що тільки в УНСоюзі наша сила, що коли будемо організовані й об'єднані, то матимемо вступ до державних установ й урядів. Складаючи свій запрацьований доляр до каси УНСоюзу, кожен був певний, що його центи допоможуть вдовам і сиротам, що спадкоємці дістануть відповідне забезпечення песля втрати своїх рідних.

Сьогодні маємо до діла вже з тут родженою молоддю, яка не має такого сентименту до України, як мали чи маємо ми, бо вона України не бачила, і тільки чула про неї від своїх батьків. Великий процент нашої молоді має високу освіту, вони, забезпечуючись на життя в УНСоюзі чи в іншій асекураційній установі, хотіли б якнайбільше дістати за свого інвестованого доляра. І це УНСоюз дає, але ця молодь не буде свідома того, то її тяжко буде втримати при УНСоюзі чи притягнути до нього. Вже не раз бувало так, що через непоінформованість наша молодь відмовлялася від членства в УНСоюзі, вибираючи — після приходу до відповідного віку — вкладену їхніми батьками чи ними самими готівку із УНСоюзу. Остання Конвенція ще збільшила можливості і користі забезпечення в УНСоюзі, отже треба справу цих корисних змін розпропаґувати серед нашої молоді. На урядовцях Відділів лежить обов'язок виснити всім, кому треба, особливо ж з-поміж тут родженої молоді, всі реальні користі з забезпечення в УНСоюзі. Крім можливости забезпечувати тих, що перейшли 60 років (до 2.500 дол.) і крім підвищення обезпечень для людей молодшого віку до 50,000 дол., У. Н. Союз має право видавати грамоти на подвійне відшкодування, як також забезпечувати від хворіб та нещасливих випадків. Сьогодні забезпечений від хвороби чи випадку член, мостиме одержувати під час своєї хвороби чи нездатности до праці відповідну суму на прожиток для себе і для своєї родини. Треба тільки повести в цьому напрямку відповідну освідомну й інформаційну роботу, скликуючи збори, наради, тощо. Є нагода здобути тисячі нових членів і ту нагоду треба використати якнайповніше.

Збільшуючи Український Народний Союз, який є найкращою українською установою у ЗДА, збільшуємо і нашу повагу та престиж серед американського громадянства. Слово тепер, передусім, за старою іміґрацією і за тут родженими українськими поколіннями, що їм допомагав і що ними опікувався УНСоюз на протязі довгих років, підтримуючи розбудову і діяльність всіх центральних, релігійних й освітніх українських установ і видаючи багату українську й англомовну літературу про Україну і про її визвольні змагання. Коли в У. Н. Союзі буде 100.000 членів, тоді ніякі загрози червоної Москви для нас не страшні. Стоючи за себе, за свої справи, мусимо дбати і про УНСоюз, бо в ньому наша сила, міцний фундамент нашої майбутности.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІД ЧАС РЕЦЕСІЇ

(Продовження зі стор. 3)

своїх некінечних, радше не докладати нових сум до свого банкового конта, а навіть радше слід вибрати частину своїх ощадностей, ніж перестати платити вкладки за забезпечення.

Для покращання нашого господарського положення кожному з нас треба знати бодай деякі основні закони та правила економіки. Сучасна рецесія повинна нас навчити бодай одного: забезпеченева грамота належить до конечности модерного господарського життя. Її не вільно втратити навіть під час суворої господарської кризи, не то що рецесії!

ДИТЯЧИЙ ТАБІР ДЛЯ ДІВЧАТ НА СОЮЗІВЦІ

Учасниці першого дитячого табору для дівчат на Союзівці разом із своєю управителькою п-нею А. Книш та виховницями.

Студенти Курсів Українознавства на „Союзівці" в 1958 р.

Балазюк Олег, Бетлеґем, Па.
Бартко Богдан, Ню Йорк, Н. Й.
Березовський Юрій, Гемилтон, Канада.
Бережан Христина, Шикаґо, Ілл.
Білас Роксоляна, Коговз, Н. Й.
Білинська Лідія, Аллентавн, Па.
Бобечко Ґералд, Клівленд, Огайо.
Бубняк Дарія, Бронкс, Н. Й.
Бубняк Ірина, Бронкс, Н. Й.
Гарров Ришард, Картерет, Н. Дж.
Ґумовський Любомир, Асторія, Н. Й.
Венґльовський Богдан, Маямі, Фла.
Венґльовський Роман, Маямі, Фла.
Заяць Мирон, Ню Йорк, Н. Й.
Заворський Реймонд, Картерет, Н. Дж.
Васьків Леся, Лінден, Н. Дж.
Вишивана Тамара, Ню Йорк, Н. Й.
Забава Маріянна, Лінден, Н. Дж.
Заремба Зореслава, Елизабет, Н. Дж.
Гартович Надія, Картерет, Н. Дж.
Іванчук Клявдія, Дітройт, Миш.
Карпатіян Лев, Джамейка Плейн, Масс.
Комар Оксана, Трой, Н. Й.
Курилів Ігор, Судбері, Канада.
Курилів Соня, Судбері, Канада.
Кузів Ірина, Сентрал Айслїп, Н. Й.
Лака Євген, Вестбері, Н. Й.
Лисий Євген, Порт Артур, Канада.
Мартинюк Ірина, Гемилтон, Канада.
Мартинюк Ліда, Гемилтон, Канада.
Мацях Василь, Джерзі Сіті, Н. Дж.
Миськів Марія, Аліквіпа, Па.
Ольшанська Віра, Шикаґо, Ілл.
Остап'юк Магдалина, Покіпсі, Н. Й.
Прухницька Анна Марія, Дорчестер, Масс.
Робертс Варвара, Форест Гіллс, Н. Й.
Робертс Иоанна, Форест Гіллс, Н. Й.
Самець Орест, Ніаґра, Канада.
Семенина Володимир, Гемптон, Н. Дж.
Семенюк Леся, Амгертсбурґ, Канада.
Стасюк Лідія, Ню Йорк, Н. Й.
Симчик Іванна, Картерет, Н. Дж.
Слободян Василь, Трой, Н. Й.
Стасина Петро, Торонто, Канада.
Струк Богдан, Ню Йорк, Н. Й.
Саноцька Оксана, Бруклин, Н. Й.
Федак Данило, Парма, Огайо.
Химич Денис, Йонкерс, Н. Й.

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

Д-р Лука Мишуга

АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНА

(26)

Один славний американець сказав мудре слово: „що лише той чоловік годен стати добрим тутешнім горожанином, котрий заховує щиру пам'ять і любов до свого рідного краю.

Нуже, браття, покажім, що й у нас серце не з каменя!

Негайно ухвалім на братських мітинґах десятину на боєвий фонд у краю!

На балях, хрестинах, весіллях і при кожній нагоді складаймо і збираймо. Скликуймо віча для тої святої цілі! Розрухаймо цілу американську Україну, працюймо всі враз!

Не годні ми стати до боротьби в краю, але годні ми грішми допомогти Вітчині!

Акт з 12 квітня 1908 року, коли то за вбитого селянина Каганця впав ґраф Потоцький, був для „Свободи" тільки природньою послідовністю, тим, що мусіло статися в Галичині скоріше чи пізніше, що було тільки відплатою, терором за терор, за економічний і політичний гніт. І тому саме намісник ґраф Потоцький згинув з рук молодого студента Мирослава Січинського в такий спосіб, як гинули російські губернатори з рук російських революціонерів.

Як супроти московського, так і супроти польського режиму не лишалося українцям нічого іншого, як хапатися за терор. Крім того ще й Відень викривлював українську душу, бо зводив її з революційного шляху боротьбу на парляментарний. А чого знову можна було тоді добитись українцям в австрійськім парляменті, можна пізнати найкраще з заяви посла д-ра Володимира Охримовича, який, складаючи мандат, сказав:

„Я зневірився у слушність парляментарної роботи, я втратив надію, щоб у парляменті можна щось добре для народу зробити".

Це були якраз ті слова, які „Свобода" писала від самих початків свого існування, а якими доказувала, що в такім краю, де, як писав Іван Франко, панує „свинська конституція", неможливо боротися конституційними способами. Наіменування по ґрафі Потоцькім намісником Галичини д-ра Бобжинського, речника ягайлонської ідеї „Польска од моржа до моржа", було для „Свободи" нічим іншим, тільки провокацією українського народу з боку Відня, і то провокацією, яка вже сама виправдує терор як крок розпуки. Маючи це на увазі, „Свобода" не погоджується з осудом такого акту як вбивство ґр. Потоцького в такий спосіб, як це зробила українська церковна влада в Галичині. „Свобода" признає рацію, коли та влада виступає проти нарушення заповіді „не убий"! Але робить застереження і каже, що коли вже виступати з таким осудом, то треба виступати не тільки тоді, коли гине польський ґраф, але і тоді, коли падають жертвою прості люди, себто коли не заховується заповіді „не убий" при страйках, чи при виборах, коли то жандарми, обороняючи польсько-шляхетське панування, вбивають невинних українських селян.

„Свобода" твердить, що коли церковна влада не забирає голосу в обороні вбитих під час Баденівських виборів в 1897 р., чи тих, що їх убито в Ляцькім, Горуцьку і підчас страйків, то хай хоч не виступає проти страйкуючих і селян і тих, що боронять українських народніх інтересів. Хай тоді держиться невтрально і хай до світських справ не мішається.

В часі, коли велась ось така дискусія, надійшла нова сумна вістка з Галичини. І знову свіжа кров, нові могили. Це жандарми вбили двох українських хлопців, дві українські жінки й одну українську дитину. Сталося це внаслідок спору нахабного польського ґрафа Коритовського за ловлю риб у річці Сереті з двома українськими громадами: Черніхів і Янківці. Описуючи цю трагічну подію, „Свобода" кінчить статтю ось як:

„Впали українські селяни трупом. Українські посли негайно внесли у Відні інтерпеляцію. Міністри вислухають, жандарми дістануть нагороду і все буде добре. І так буде доти, доки нарід не візьме керми сам у свої руки і з Габсбурґами не зробить того, що зробив у своїм часі французький нарід з Бурбонами".

Та „Свобода" не хоче годувати наш нарід пустими фразами про „революцію," про „робочий народ", про те, що „кривда нам діється".

Вона веде і „реальну політику". І тому далі настає на те, щоб викуплювати в краю ґрунти з рук польських чи жидівських дідичів. Оголошує раз-у-раз різні місцевості, де парцелюють панські ґрунти, або де є нагода перебрати землю в українські руки, як от:

„Купуйте поле в Іваню. Це славна Заліщиччина, де родиться тютюн, виноград і морелі. В Іваню є 350 морґів ліса і свій камінь, церква, школа. До стації 4 км., а до Заліщик 14 км. Почта Устечко над Дністром. За морґ платиться 800 до 1,200 корон. За ліс таксамо."

Разом з такою пропаґандою веде іншу: закликає до постійних датків на допомогу жертвам польської тиранії. Бо не словами, а долярами можна дуже багато допомогти нещасній рідній країні. А це хіба легше, ніж наставляти груди на багнети.!

„Свобода" теж одинока в Злучених Державах розкинула тисячі петицій, зібрала коло 30,000 підписів і заслала їх на руки австрійського цісаря, просячи в імені американських українців знести кару смерти на Мирослава Січинського. А роблячи це, зазначує, що знає, що за ту „просьбу" будуть її бити ніби „поступовці", що то будуть домагатися „жадати", а не „просити". Та „Свобода" відповідає на те, що, не створивши дійсної сили, треба вважати гострі „жадання" нічим іншим, тільки „киванням пальця в чоботі". Тому взиваючи далі до революційної підготови наших мас, вона вказує, що така підготова це шлях до творення такої сили, яка „жадає".

А позатим вона збирає жертви для родин убитих українських робітників у Мікіз Ракс, що впали жертвою страйку і капіталістичного визиску. Збирає фонд ім. Олени Січинської, на пам'ятник Т. Шевченка у Києві, для сиріт по М. Каганцеві і т. д.

І вчить теж не лякатися тих жертв, що падають на шляху до створення нашої сили, щоби потім при помочі цеї сили здобути свої права. Бо:

„Як у велику будівлю будівничий вкладає найкращий камінь на угольну підвалину, таксамо і наша Мати Україна кладе голови найкращих синів на вуглову жертву під свою святиню свободи. Великі діла вимагають великих жертв."

Обговорюючи криваві події у львівськім університеті, „Свобода" пише:

Хтось може сказати, що смерть одної або двох осіб не значить багато. Це залежить від обставин. Я візьму, наприклад, сірник і запалю ним циґаретку. Але я можу тим самим маленьким сірником підпалити і 100 фунтів динаміту. Яка це страшна ріжниця! Як мужик заб'є по п'яному мужика колом у коршмі, то це не викликує великого враження поза селом. Але як польські студенти вб'ють в університеті українця, то це значить стільки, якби хто підложив сірник під купу динаміту."

Ось дивіться, що значить малі речі. В році 1770 у Бостоні в Америці впали перші трупи за волю Злучених Держав, а в 1776 р., то є шість літ пізніше, кілька людей перебралися за індіян і викинули з англійського корабля чай у море. Це така на око дрібна річ, а проте це сталося неначе з тим сірником, що спричинив вибух революції і вкінці прогнав англійців з Америки. А в нашій історії така на погляд марна річ, як викрадення польським шляхтичем Богданові Хмельницькому жінки, спричинила повстання на Україні. Річ ясна, що цей самий факт не був причиною повстання, але була це неначе остання крапля, що доповнила чашу народнього горя.

Молодіж університетська грає і ґрала в житті народів надзвичайно велику ролю. Австрія, а тим самим і Галичина дістала конституцію не з ласки цісаря, а тому, що студенти віденського університету враз з робітниками зробили бунт і уряд і цісар австрійський так того студентського бунту перепудилися, що надали конституцію. І російські студенти і студентки від кількадесятьох літ кладуть голови в обороні прав усього народу.

А так, як у Відні, так свого часу в Берліні студенти піднесли прапор революції і виборoли для Німеччини конституцію.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. С.

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1958 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ:

Наступні Відділи УНСоюзу, а саме Відділ, означений черговим числом 48, з осідком у місц. Плейнс, Па. та Відділ, означений черговим числом 29, з осідком у місц. Нентікок, Па., злучилися в один новий Відділ УНСоюзу, означений черговим числом 29, з осідком у місц. Нентікок, Па.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 13. Мокій Любомира, Е.
В. 15. Сорока Василь, Марія.
В. 36. Луциший Софія.
В. 39. Адамчак Катерина.
В. 59. Кравчик Тетяна, Проценко Федір.
В. 65. Гуманик Михайло.
В. 68. Федорів Володимир, Михайло.
В. 71. Федьо Іван.
В. 88. Вергун Василь, Козар Павло, Наталія; Чепурківська Любов.
В. 92. Федора Михайло.
В. 94. Лукасик Ірина.
В. 96. Двуліт Петро Д.
В. 102. Глович Патриція М., Коваль Олена.
В. 105. Кнох Делорес М.
В. 107. Капеняк Василь.
В. 108. Балчан Тереса О.
В. 112. Кравецька Емілія.
В. 114. Врублівський Онисим, Марія; Кабус Омелян, Катерина; Константинів Петро, Галина; Максимів Михайло, Матищак Юрій, Параскева; Нагуляк Микола, Іванна Т.; Назин Марія.
В. 116. Тарновський Мартин.
В. 125. Вацула Олена А.
В. 126. Кузман Іван, Полегко Микола.
В. 130. Стефура Олена.
В. 133. Госонич Тереса М.
В. 147. Заведюк Анна, Петриця Юстина.
В. 153. Гаврищук Анна, Лучанко Любомир, Одежинський Іван, Лідія; Полатайко Іван, Яцишин Петро, Бляика.
В. 158. Бабська Емілія, Олешкевич Йосип, Ольга.
В. 174. Дутчак Михайло, Анна.
В. 186. Мойсей Анастасія.
В. 194. Іваночко Василь, Кобилянська Оксана, Олена; Цісик Іванна.
В. 204. Диба Ольга.
В. 211. Ворона Григорій, Євстахія.
В. 219. Сосницький Самійло.
В. 220. Менів Вільгельмина.
В. 221. Вілецький Іван, Йосипина; Діхтяр Лідія, Доскоч Надія.
В. 240. Голіян Нестор.
В. 248. Зомольська Марія.
В. 256. Марковська Анна.
В. 259. Івасюк Поліанна.
В. 268. Волошин Пантелеймон, Марія.
В. 277. Тесля Іван.
В. 296. Стірман Павлина.
В. 305. Логовий Михайло, Поступак Морина.
В. 316. Зарицька Бирис, Олійник Володимир.
В. 324. Луцький Григор.
В. 339. Гамаль Марія.
В. 341. Вівчарук Микола, Ольга; Лисий Віра І. П.
В. 345. Смовський Костянтин, Филонович Василь.
В. 351. Панчак Маргарита О., Юрович Яків, Ангелина.
В. 352. Паньків Данило.
В. 361. Захарчик Едвард, Шуст Степан.
В. 367. Бережний Остап.
В. 370. Гижий Роман.
В. 379. Красницький Михайло, Церковняк Михайло, Марія.
В. 387. Мартиняк Гнат, Рудко Осип, Укарма Григорій.
В. 395. Герман Григорій мол., Срібна Ангелина.
В. 398. Дрост Анна.
В. 413. Кромаль Ольга.
В. 414. Добош Петро.
В. 430. Бережний Павло, Олександра; Сенейко Степан.
В. 432. Боднарчук Марія.
В. 434. Війтенко Зенон.
В. 435. Бойко Петро, Ірина; Головащенко Петро, Олена; Гусляниця Григорій, Лідія А.; Дошна Іван, Роґерс Альберт В., Чорномор Катерина.
В. 455. Скрибайло Степан, Марта.
В. 456. Могилюк Петро, Анастасія, Катерина; Новосад Іван.
В. 457. Узуно Олександер.
В. 473. Вілик Анастасія.
В. 476. Омеляничук Анна.
В. 477. Сиротюк Дарія А.
В. 497. Гоголь Петро, Гула Йосип.
В. 498. Липкевич Василь, Саганський Борис.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 37. Крайц Марія.
В. 38. Паньківська Юлія.
В. 40. Макаровський Андрій, Андрій мол.*, Супик Олександер, Марія.
В. 45. Слободян Юрій В.*
В. 61. Коземчак Марія.
В. 106. Багрій Іван, Купчак Любомир, Марія; Попович Василь, Ніна; Цибак Василь, Марія.
В. 121. Керницький Антін*.
В. 127. Боднар Дмитро, Марія; Микитин Іван, Міськало Павло, Ґертруда.
В. 166. Сфакіянокіс Федір*.
В. 183. Прибила Михайло*.
В. 194. д-р Гарасимів Петро Б., Лариса, Ярослава; Кузьма Василь, Мельник Христина Л., Ярослава А.
В. 204. Бакад Володимир*, Мороз Ольга.
В. 211. Белей Василь 2.
В. 219. Винач Михайло Т.*
В. 239. Смаль Ольга.
В. 287. Коритко Юрій.
В. 304. Гошовський Микола, Процишин Геновефа.
В. 361. Верфенець Олександер, Галина; Івасишин Григорій.
В. 371. Салс Магдалина.
В. 423 д-р Дзюбик Роман*.
В. 430. Возняк Данило, Марія; Максимюк Ірина, Рудакевич Іванна, Станько Микола, Яросевич Іван.
В. 455. Близнак Марія.
В. 472. Гюбнер Леонід.
В. 497. Гопак Іван*, Киселиця Олексій*, Крумшин Євген, Роїк Олександер*.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 12. о. Мельниченко Роман.
В. 29. Балоґа Олена, Д'Аміко Марія А., Дудик Євген*, Ярослав*, Тереса; Ґрін Антін*, Сильвестер, Доротея М.; Завойський Андрій І*, Кацаба Володимир С.*, Келлі Данило І*, Кеслер Джей Е.*, Крушинська Тереса, Куцаба Йосип*, Ліщинська Іванна, Йосипина; Лупинський Ричард*, Мазуля Аксентій 2, Емілія 2, Йосипина, Марія Хр.; Мешко Василь, Естера; Нагребецький Йосип*, Негребецький Андрій*, Михайло; Потушняк Омелян, Салена Михайло*, Слопина Марія, Томашівський Лев Ю.*, Юрій*; Фещак Микола, Шіпко Іван*, Шипула Євген П.*, Іван* 2, Іван мол.*.
В. 39. Оришкевич Тадей.
В. 42. Сікорський Олександер.
В. 88. Бабанський Іван, Зиновія; Федик Мирослав, Марія.
В. 102. Гокенберрі Ольга.
В. 106. Женчак Олексій, Іванна.
В. 114. Баранська Марія, Босворт Володимир*, Зінчак Адам Ф.*, Ляхимець Андрій, Прийма Ігор*, Михайло*, Марта; Хомицький Петро.
В. 131. Гарвас Антонина, Гербстайн Олена, Яременко Микола, Люїза.
В. 135. Русин Іван*.
В. 153. Бугай Матвій, Ольга.
В. 158. Дзвінка Євстахій.
В. 175. Гарбар Григорій, Кльось Любомир, Степан*, Коваль Михайло, Федишин Михайло, Марія; Футала Василь, Лев, Галина.
В. 189. Осадца Мирон, Богданна.
В. 209. Матлага Степан*.
В. 220. Грохоля Володимир, Марія.
В. 239. Спанчак Микола.
В. 254. Рочняк Степан.
В. 257. Іськів Іван.
В. 261. Ваповський Михайло, Емілія.
В. 270. Мадай Олена.
В. 316. Сипливий Степан, Марія.
В. 320. Бабяк Клим.
В. 325. Кунька Микола, Катерина.
В. 348. Терлецький Михайло, Катерина.
В. 380. Іванишин Софія.
В. 414. Милянський Сильвестер, Віра.
В 423. Головата Марія.
В. 430. Пасічник Юліян.
В. 432. Коссар Алма.
В. 450. о. Рудницький Альдо.
В. 485. Курилко Любомир.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 256. Павликовська Іванна.
В. 362. Кравчак Марія.
В. 395. Заполюх Іван.
В. 400. Бойко Іван мол.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 12. Ступницький Михайло, Ференц Микола, Ріта М.; Яворський Микола, Анастасія.
В. 35. Гавриш Василь, Анна; Гринчук Федір, Марія; Кучма Микола.
В. 41. Степаник Михайло І.*
В. 42. Левко Василь, Брониcлава; Лещишин Олексій*, Розалія; Фещак Семен.
В. 45. Пономаренко Володимир.
В. 53. Семків Лев, Юлія; о. Харищак Микола, Марія.
В. 57. Черкасенко Олександер, Герта.
В. 61. Дорко Катерина С. 2., Іванська Зузанна.
В. 78. Карпулк Марія.
В. 88. Готліб Кей.
В. 91. Соффа Джойс М.
В. 106. Вояк Микола В., Галина.
В. 114. Вілас Мирослав, Надія; Ґарбович Марта, Левицький Михайло, Марія; Лобур Ілля, Зиновія.
В. 127. Білоус Степан, Бриґітта К. Е.; Ватах Микола, Ґуґель Олександер, Конопій Іван, Марія; Лехновський Іван, Катерина; Паславський Микола, Потішко Василь.
В. 130. Батіг Володимир.
В. 131. Валух Степан, Гановський Євген*, Гасюк Петро, Марія; Николаюк Сава, Варвара, Галина; Огірко Василь.
В. 153. Ґурлей Катерина М., Лукасевич Юрій.
В. 163. Воляиюк Володимир, Кеня Павло, Кец Антін, Софія; Матійчин Василь, Пачовський Яків, Клавдія; Поритко Михайло, Анна; Послушний Борис, Емма; Хомин Михайло, Тереса.
В. 175. Гарбар Степанія.
В. 194. Біловчук Василь, Богданна; Нечвід Леонід, Зиновія; Панкевич Порфір.
В. 221. Сенчишак Микола*.
В. 233. Щеплоцький Степан.
В. 239. Джура Іван, Дідух Павло*, Скрипник Євген*, Струмиляк Семен.
В. 276. Мацюрак Марія Я.
В. 287. Бринкевич Йосип*, Йосипина; Воронкин Федір.
В. 288. Лимич Юрій*.
В. 296. Сарняк Едвард*.
В. 301. Білецький Ярослав.
В. 304. Малюца Ярослав.
В. 336. Гамівка Петро, Пелюшкевич Михайло, Анна.
В. 345. Завадка Анна.
В. 365. Стаппин Максим*.
В. 379. Новосад Зиновія, Ясчник Зенон.
В. 388. Біянський Василь.
В. 397. Бариш Василь, Агафія; Ільчишин Михайло, Нечитайло Тихон, Марія; Процайло Олексій, Торос Микола*.
В. 406. уШта Йосип Т.*
В. 414. Білик Юрій Б., Допівка Йосип.
В. 430. Ярош Роман, Ірина.
В. 435. Кольба Іван*.
В. 439. Ваюс Юлія.
В. 451. Гулевич Марія, Марія В.
В. 473. Захарчук Юліян, Звонок Михайло, Пивоварчук Володимир.
В. 489. д-р Вереш Василь.
В. 497. Бігун Микола*, Бурак Василь*, Петро*; Войтів Степан*, Наконечний Михайло*, Скорупський Володимир*.
В. 498. Пороговський Олексій*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 35. Баранська Марія, Босворт Володимир*, Зінчак Адам Ф.*, Ляхимець Андрій, Прийма Ігор*, Михайло*, Марта, Хомицький Петро.
В. 39. Курилко Любомир.
В. 48. Валоґа Олена, Д'Аміко Марія А., Дудик Євген*, Ярослав*, Тереса; Ґрін Антін*, Сильвестер, Доротея М.; Завойський Андрій І.*, Кацаба Володимир С.*, Келлі Данило І.*, Кеслер Джей Е.*, Крушинська Тереса, Куцаба Йосип*, Ліщинська Іванна, Йосипина; Лупинський Ричард*, Мазуля Аксентій 2, Емілія 2, Йосипина, Марія Хр.; Мешко Василь, Естера; Нагребецький Йосип*, Негребецький Андрій*, Михайло; Потушняк Омелян*, Салена Михайло*, Слопина Марія, Томашівський Лев, Ю.*, Юрій*, Фещак Микола, Шіпко Іван*, Шипула Євген П.*, Іван* 2, Іван мол.*.
В. 54. Милянський Сильвестер.
В. 63. Гокенберрі Ольга.
В. 105. Паповський Михайло, Емілія; Стахнів Андрій.
В. 106. Баран Олександра.
В. 189. Росола Ярослав.
В. 204. Осадчук Михайло 2.
В. 207. Павлюк Олександер, Ольга.
В. 221. Головата Марія, Грохоля Володимир, Марія; Левкович Степан 2, Мак Петро, Кетлін.
В. 227. Русин Іван*.
В. 266. Сипливий Степан, Марія.
В. 277. Коваль Василь.
В. 293. Оришкевич Тадей.
В. 337. Пасічник Юліян.
В. 395. Іванишин Софія, Мадай Олена, Сікорський Олександер.
В. 413. Осадца Мирон, Богданна.
В. 414. Кісіль Марія.
В. 418. Кметюк Марія.
В. 423. Гербстайн Олена, Яременко Микола, Люїза.
В. 436. Микитяк Микола*.
В. 439. Черкес Степан*.
В. 445. Волинець Богдан, Коссар Алма.
В. 486. Іськів Іван.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 17. Карпинський Василь І.*
В. 24. Колінс Юлія.
В. 28. Чуба Григорій*.
В. 37. Крайц Марія.
В. 38. Намісняк Едвард П.*
В. 45. Слободян Юрій В.*, Юрій В. мол.*
В. 90. Кардоса Йсип*, Олена.
В. 94. Билиця Степан В.*
В. 96. Яй Анна В.
В. 106. Попович Василь, Ніна.
В. 118. Осадців Євстахій.
В. 121. Керницький Антін*, Матвійців Вероніка.
В. 123. Панас Андрій*, Микола*.
В. 143. Коваль Єва.
В. 150. Кінаш Іван*.
В. 151. Мольо Степан*.
В. 153. Одежинський Іван, Лідія.
В. 160. Федак Степан.
В 165. Тутак Антонина.
В. 183. Прибила Михайло.
В. 189. Чортик Іван.
В. 204. Лукин Іван Е.*, Ядвига М.
В. 213. Возняк Петро.
В. 219. Винач Михайло Т.*
В. 230. Скубяк Софія.
В. 237. Уруський Володимир.
В. 238. Безкровний Григорій, Євгенія.
В. 239. Смаль Ольга.
В. 292. Кусь Розалія В.
В. 305. Томко Катерина.
В. 348. Бурий Розалія.
В. 355. Синайко Василь.
В. 367. Турило Олекса.
В. 388. Віянська Єва.
В. 430. Влацин Роман, Сливар Анна.
В. 442. Крайник Богдан*.
В. 455. Кобилюх Степанія Б.
В. 464. Чопик Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 14. Балабан Володимир, Марія.
В. 256. Футерко Мирослав.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 42. Полюга Євфемія.
В. 63. Авґустин Степанія, Мазур Ірина.
В. 165. Тарановський Володимир.
В. 200. Балюк Лев, Вовк Михайло*, Генеґа Михайло*, Малафій Андрій*, Сташків Марія.
В. 204. Мельник Володимир*.
В. 331. Панас Володимир*.
В. 343. Шварц Катерина К.
В. 361. Накупинський Петро, Труш Йосип.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ПОВНЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 3. Слободян Данило.
В. 8. Верас Катерина.
В. 20. Ґордай Юрій, Добош Володимир*.
В. 22. Баня Меланія.
В. 71. Андриц Іван*, Бобак Анастасія, Богаченко Микола*.
В. 74. Дадо Текля.
В. 105. Ґумрот Марія.
В. 106. Маґас Євстахій.
В. 112. Кулман Меланія.
В. 125. Марчук Марія.
В. 167. Зарічна Седі, Крохмальний Омелян*.
В. 175. Кобань Іван*, Емілія; Кривий Параскевія, Фатинюк Розалія.
В. 195. Бегуняк Михайло*.
В. 200. Парацук Іван*.
В. 204. Оконь Варвара.
В. 221. Гутман Павло*.
В. 292. Захарійчук Йосип*, Коваль Григорій*.
В. 305. Вітишин Степан*.
В. 315. Кедровський Володимир.
В. 338. Критський Володимир*.
В. 363. Непорадний Йосип*.
В. 364. Михаленко Едвард І.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 14. Німчановська Ярослава.
В. 218. Остапівський Іван.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 24. Гошко Мат*.
В. 39. Снігур Михайло.
В. 42. Зварич Олексій*.
В. 50. Хоростяк Микола.
В. 75. Хамуляк Михайло.
В. 76. Вацлюк Михайло, Запотоцький Михайло.
В. 77. Зарічний Микола.
В. 113. Королевят Катерина.
В. 137. Вересюк Розалія.
В. 143. Шинкарук Василь.
В. 147. Заведюк Іван* 2.
В. 158. Звір Франко.
В. 164. Пірко Анна.
В. 179. Павлюх Марія.
В. 204. Гуз Анна.
В. 217. Іванів Євдокія, Мікульський Йосафат.
В. 218. Мулярчик Михайло.
В. 221. Дутчак Дрній, Іванків Петро, Онищук Михайло.
В. 248. Пахолчишин Григорій*.
В. 256. Павликовський Іван.
В. 262. Лесів Антін.
В. 284. Шалапин Петро*.
В. 290. Свиршко Анастасія.
В. 295. о. Бабяк Іван*.
В. 317. Кіщак Іван*.
В. 326. Фордина Іван.
В. 331. Замойська Анна.
В. 336. Красношлик Іван 2.
В. 338. Пипюк Євген І*. 2.
В. 352. Ковальчик Анна.
В. 364. Шваґуляк Юрій.
В. 405. Дворницький Антін.
В. 432. Новицький Степан*.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком липня 1958 р було в У.Н.Союзі повнолітніх членів	49,347
В місяці липні 1958 р. прийнято нових	138
В місяці липні 1958 р. прийнято наново	66
В місяці липні 1958 р. прийнято з переступ. листами	100
В місяці липні 1958 р. прийнято з інших кляс забезпеч.	4
В місяці липні 1958 р. прийнято зі старого роду забезп.	—
Разом	49,655
В місяці липні 1958 р. суспендовано	151
В місяці липні 1958 р. відійшли з переступ. листами	88
В місяці липні 1958 р. відійшли до інших кляс забезп.	4
В місяці липні 1958 р. відійшли до нового роду забезп.	—
В місяці липні 1958 р. відійшли зі зворотом у готівці	47
В місяці липні 1958 р. відійшли на безплатне продовж.	3
В місяці липні 1958 р. відійшли з виплаченим забезп.	14
В місяці липні 1958 р. відійшли на виплачене забезп.	32
В місяці липні 1958 померли	40
Разом	379
З кінцем місяця липня 1958 року в У.Н.Союзі було дорослих членів	49.276

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В клясі 1 на $ 250	3
В клясі 1 на $ 500	51
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	105
В клясі 1 на $1500	4
В клясі 1 на $2000	1

Забезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	353
В клясі 2-1000 на $1000	240
В клясі 2-1500 на $1500	4
В клясі 2-2000 на $2000	3

Забезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	5.230
В клясі 3-1000 на $1000	4,152
В клясі 3-1500 на $1500	58
В клясі 3-2000 на $2000	51
В клясі 3-2500 на $2500	7
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Забезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	3,932
В клясі 4-1000 на $1000	2,071
В клясі 4-1500 на $1500	46
В клясі 4-2000 на $2000	37
В клясі 4-2500 на $2500	8
В клясі 4-3000 на $3000	9
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Забезпечення на ціле життя для давніх членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	102
В клясі 5- 500 на $ 500	2,502
В клясі 5- 750 на $ 750	354
В клясі 5-1000 на $1000	5,533
В клясі 5-1500 на $1500	130
В клясі 5-2000 на $2000	38

Забезпечення на ціле життя

В клясі 6- 250 на $ 250	1
В клясі 6- 500 на $ 500	4,423
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,054
В клясі 6-1500 на $1500	37
В клясі 6-2000 на $2000	22
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	39

Нове забезпечення на ціле життя

В клясі 21- 500 на $ 500	2,679
В клясі 21-1000 на $1000	1,123
В клясі 21-1500 на $1500	38
В клясі 21-2000 на $2000	37
В клясі 21-2500 на $2500	11
В клясі 21-3000 на $3000	14
В клясі 21-3500 на $3500	4
В клясі 21-4000 на $4000	2
В клясі 21-4500 на $4500	4
В клясі 21-5000 на $5000	5

Нове забезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 22- 500 на $ 500	3.307
В клясі 22-1000 на $1000	3,077
В клясі 22-1500 на $1500	66
В клясі 22-2000 на $2000	112
В клясі 22-2500 на $2500	23
В клясі 22-3000 на $3000	19
В клясі 22-3500 на $3500	10
В клясі 22-4000 на $4000	8
В клясі 22-4500 на $4500	3
В клясі 22-5000 на $5000	8
В клясі 22-7500 на $7500	1

Забезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя

В клясі 23- 500 на $ 500	191
В клясі 23-1000 на $1000	123
В клясі 23-1500 на $1500	6
В клясі 23-2000 на $2000	17
В клясі 23-2500 на $2500	3
В клясі 23-3000 на $3000	9
В клясі 23-4000 на $4000	1
В клясі 23-10000 на $10000	1

Нове забезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В клясі 24- 500 на $ 500	2,886
В клясі 24-1000 на $1000	2,154
В клясі 24-1500 на $1500	48
В клясі 24-2000 на $2000	76
В клясі 24-2500 на $2500	21
В клясі 24-3000 на $3000	15
В клясі 24-3500 на $3500	7
В клясі 24-4000 на $4000	2
В клясі 24-5000 на $5000	3

Забезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В клясі 25- 500 на $ 500	245
В клясі 25-1000 на $1000	226
В клясі 25-1500 на $1500	11
В клясі 25-2000 на $2000	24
В клясі 25-2500 на $2500	10
В клясі 25-3000 на $3000	10
В клясі 25-3500 на $3500	11
В клясі 25-4000 на $4000	2
В клясі 25-5000 на $5000	5
Разом	49,276

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 8. Шмагай Федір І. мол.
В. 13. Мокій Володимир І.
В. 38. Бейм Патті А.
В. 54. Вацак Зузанна.
В. 57. Недільська Марія О.
В. 59. Кравчик Богданна, Христина; Проценко Василь.
В. 63. Оресик Марта Л.
В. 64. Воленська Патриція А., Стонбриджі Сандра А., Щепчун Орест.
В. 71. Вацлавська Євгенія М.
В. 88. Козар Леся, Рибчук Віра, Яськів Лідія.
В. 90. Височанський Йосип М., Поґаш Донна М.
В. 94. Васкул Василь Р. 2, Патра Зузанна К.
В. 102. Тимків Леонід Ф.
В. 104. Петенко Венда А.
В. 105. Стебельська Даяна М.
В. 109. Меґлес Яким.
В. 112. Табасо Михайлина.
В. 114. Константинів Олег, Петро.
В. 125. Малий Ярослав.
В. 133. Госонець Михайло К.
В. 147. Гуцайлюк Давид, Дмитро мол.
В. 153. Гаврищук Марія, Гордович Петро Р., Завадович Марта М., Кріль Адріян В., Онуферко Неоніля Л., Ощипко Марта, Христина; Рогач Йоахим А.
В. 158. Олешкевич Ірина, Оксана.
В. 164. Дотій Давид, Сандра, Ярослава Л.
В. 165. Скотинський Матвій І. 2.
В. 180. Сомбаті Едвард М., Зузанна М., Марлина А.
В. 191. Данила Донна О.
В. 206. Тепер Глін В.
В. 211. Ворона Зенон.
В. 221. Марко Ольга А., Хариш Христина Дж.
В. 230. Барнич Василь.
В. 240. Завадівський Ярослав Гр.
В. 248. Зомольська Дебора А.
В. 268. Волошин Євгенія К.
В. 277. Наконечний Андрій, Володимир.
В. 282. Казалетті Зузанна Дж.
В. 287. Головчик Петро.
В. 290. Джексон Яким Т. А.
В. 292. Судак Яким Ф.
В. 196. Адамяк Роналд А.
В. 304. Грицковян Рой І.
В. 305. Качмарчик Василь Є., Лагова Зузанна М., Поступак Вейн Ст.
В. 316. Литвин Ірина, Мирослава; Олійник Антонина.
В. 330. Литвин Черіл А.
В. 341. Войзюк Марія К., Михальчук Антонина, Мартин.
В. 345. Сингаївський Аркадій, Наталія.
В. 351. Панчак Степан І.
В. 352. Паньків Богдан Р., Робертс Рольф.
В. 367. Мурай Лідія, Петро, Софія.
В. 371. Салс Альберт Дж., Ричард.
В. 374. Станчак Ірина, Олександра.
В. 377. Вейнц Гарі А., Марлина К.; Мигилич Степан И.
В. 379. Церковняк Анна, Михайло.
В. 383. Глова Каролина А., Де Ґраціо Дениса.
В. 387. Мартиняк Ричард.
В. 410. Шопай Тома.
В. 414. Дмитрук Максим мол.
В. 430. Коморовська Ярослава І.
В. 432. Смеречинський Юрій Р.
В. 435. Бойко Іван Т., Степанія А., Головащенко Віра, Надія; Гусяниця Ґільда М., Лідія А.; Роґерс Зузанна О., Патриція А.
В. 452. Білик Степан И.
В. 464. Борецький Терентій І.
В. 473. Житинський Петро.
В. 476. Юсько Тиміш І.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 10. Гилва Єлисавета.
В. 40. Супик Марія, Михайло, Фльоренція.
В. 57. Томко Христина М.
В. 106. Купчак Лідія, Попович Ірина Е., Нестор 2, Оксана 2, Цибак Богдан, Степан.
В. 127. Боднар Анна 3, Марія Р. 2.
В. 194. Лисяк Олег 3, мол., Мельник Ігор Р., Ірина, Марія; Цісик Іванна, Яворів Любомира, Марія В., Надія, Софія.
В. 376. Кнуста Іван К., Марія О., Франко І.
В. 430. Возняк Надія.
В. 457. Григорович Ігор.
В. 473. Звонок Романа М., Стащишин Іванна.
В. 498. Здебяк Михайло.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 29. Кацаба Роксоляна, Роман; Келі Франко, Кеслер Силвія А., Крушинський Франко А., Куцаба Геновефа, Дениса М., Лев, Христина А.; Дуліс Аліція, Лупинський Долорес, Едвард, Євстахій А., Франко, Честер; Мазуля Анастасія Р., Йосип А., Марія К., Тереса М.; Маско Марія, Меско Маргарита.
В. 88. Зеленська Ірина В.
В. 102. Гокенберрі Кетлін А.
В. 106. Зенчак Володимир, Зенон, Ярослав.
В. 131. Яременко Микола, мол.
В. 189. Осадца Володимир Р.
В. 220. Грохоля Богдан, Михайло В.
В. 254. Рочняк Ірина С.
В. 257. Іськів Марія, Роман.
В. 261. Ваповський Анна, Степан.
В. 325. Кунька Марія, Петро.
В. 348. Терлецький Роман, Святослав, Степан.
В. 432. Коссар Алма.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 367. Баран Олена.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 14. Коровник Лідія, Любомира.
В. 27. Тимяк Адріянна А.
В. 42. Зварич Євген, Левко Богдан 2, Василь, Євстахій 2, Маріян 2.
В. 53. Івасів Роман, Коваль Ґунтгільда, Харищак Ігор В., Оксана.
В. 57. Черкасенко Наталія, Олена.
В. 63. Вебстер Григорій В., Юрій; Хорват Долорес І.
В. 88. Готліб Йосип М.
В. 94. Мороз Михайло М., Ониськів Едмунд, Ралф; Ткач Богдан, Василь.
В. 106. Вояк Ольга.
В. 127. Біловус Давид М., Лехновський Ірина, Марія, Степан, Юлія К.; Новадлий Варвара А., Погаратний Мирон О. 2.
В. 130. Банкус Григорій, Іван мол., Розалія А.; Батіг Богдан 2, Марія О. 2, Степанія 2.
В. 131. Васьків Іван, Ірина; Миколаюк Євген, Лідія.
В. 163. Кец Данило, Марияна; Пацовський Ігор, Ростислав; Пісечко Іван мол., Поритко Ірина, Ярослав; Хомин Анна, Клара М.
В. 175. Гарбар Іван, Марія, Ольга; Кльось Роман.
В. 194. Зваричук Василь, Степан.
В. 219. Драх Олена, Труш Павло А.
В. 220. Бурмас Донна М.
В. 254. Біндас Філліс, Діденко Валентина, Марія.
В. 287. Бринкевич Генрих, Марія, Ричард, Софія; Воронкин Валентин 2, Віра 2, Микола 2, Микола А. 2.
В. 336. Пелюшкевич Петро О., Романа.
В. 362. Лущик Юрій.
В. 368. Годівський Олександра, Тарас; Кобінакіс Олена, Юрій Н.
В. 406. Бурка Карін Е.
В. 414. Карпо Надія М. Л., Мельник Ірина.
В. 430. Ярош Богдан, Роман.
В. 451. Гулевич Дарія І., Шкляр Ірина М.
В. 457. Ринасевич Оксана.
В. 497. Гімбаржевський Борис П., Олег Е.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 48. Кацаба Роксоляна, Роман; Келі Франко, Кеслер Силвія А., Крушинський Франко А., Куцаба Геновефа, Дениса М., Лев, Христина А.; Луліс Аліція, Лупинський Долорес, Едвард, Євстахій А., Франко Честер; Мазуля Анастасія Р., Марія К., Тереса М.; Маско Марія, Меско Маргарита.
В. 63. Гокенберрі Кетлін А.
В. 105. Ваповський Анна, Степан; Стахів Олександра.
В. 194. Обрусняк Йосип Ю., Лариса І., Мирослав М., Юліян мол.
В. 207. Павлюк Борис 5, Олег 5.
В. 221. Грохоля Богдан, Михайло В.; Мак Зиновія Є., Юрій.
В. 413. Осадца Володимир Р.
В. 423. Яременко Микола мол.
В. 445. Коссар Алма.
В. 486. Іськів Марія, Роман.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 186. Мойсей Анастасія.
В. 221. Діхтяр Лідія, Надія.
В. 259. Івасюк Поліанна.
В. 305. Поступак Морина.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 10. Гилва Єлисавета.
В. 24. Колінс Павло Дж.
В. 102. Гокенберрі Кетлін А.
В. 106. Попович Ірина Е., Нестор 2, Оксана 2.
В. 125. Баран Ірина Н.
В. 150. Кінас Веслі П., Даґлес Д., Даллі Д., Іван В., Марця П.
В. 158. Бурдзяк Юлія.
В. 204. Руденіс Юрій.
В. 215. Кучма Анна М.
В. 234. Крайц Михайло мол.
В. 248. Поверс Марія.
В. 331. Дупняк Андрій, Іван.
В. 361. Кремінський Іван Ю.
В. 388. Біляський Богдан, Василь мол., Степан; Тершавська Марія, Олена.
В. 430. Сливар Марія.
В. 433. Філій Патриція А.
В. 444. Равлик Орест.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 20. Винник Ірина.
В. 27. Заклинська Ярослава.
В. 194. Цісик Іванна.
В. 245. Штендера Галина.
В. 361. Горинь Анна 5, Марія 5.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком липня 1958 р. було в У.Н.С дітей членів	23,024
В місяці липні 1958 р. прийнято нових	113
В місяці липні 1958 р. прийнято наново	37
В місяці липні 1958 р. прийнято з переступ. листами	41
В місяці липні 1958 р. прийнято з інших кляс забезп.	1
Разом	23,216
В місяці липні 1958 р. суспендовано	103
В місяці липні 1958 р. відійшли з переступ. листами	48
В місяці липні 1958 р. відійшли до ст. членів УНС	5
В місяці липні 1958 р. відійшли до інших кляс забезп.	1
В місяці липні 1958 р. відійшли зі зворотом у готівці	30
В місяці липні 1958 р. відійшли з виплаченим забезп.	14
В місяці липні 1958 р. відійшли на виплачене забезп.	—
В місяці липні 1958 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці липні 1958 померли	—
Разом	201
З кінцем місяця липня 1958 р. в У.Н.Союзі було дітей членів	23,015

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.

В клясі 1-ій на $ 500	2.427
В клясі 2-ій на $ 400	507
В клясі 3-ій на $ 100	677
В клясі 4P на $ 250	138
В клясі 4P на $ 500	3.705
В клясі 4P на $1000	1.784
В клясі 5E на $ 250	269
В клясі 5E на $ 500	4.634
В клясі 5E на $1000	1.732
В клясі 6C на $ 500	1.063
В клясі 6C на $1000	631

НОВІ КЛЯСИ:

E20 на $ 500	1.189
E20 на $1000	883
E20 на $1500	1
E20 на $2000	10
E20 на $2500	1
E20 на $3000	2
E18 на $ 500	560
E18 на $1000	789
E18 на $1500	5
E18 на $2000	21
E18 на $3000	9
E65 на $ 500	37
E65 на $1000	14
P20 на $ 500	797
P20 на $1000	1,075
P20 на $1500	6
P20 на $2000	14
P20 на $3000	2
P20 на $5000	2
P65 на $ 500	9
P65 на $1000	16
Разом	23,015
З кінцем місяця липня 1958 р. в У.Н.Союзі було всіх забезпечених	72,291

УВАГА!

яку кожний відділовий урядник і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за липень 1958 року суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації, інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж липня 1958 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав Падох, гол. секр.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1958 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	195.87	176	434.04	345	260.53	423*	757.00
2	212.85	177	310.14	347	226.12	424	57.67
3	257.93	178	252.83	348	384.46	426	10.60
5	700.21	179	294.00	349	128.73	427	491.46
6	108.09	180	212.97	350	495.45	429	47.82
7	274.62	181	142.54	351	60.24	430	680.83
8	583.01	182	271.57	352	186.25	432	2,757.01
9	142.78	183	563.49	353	154.97	433	241.08
10	101.19	184	403.99	354	71.31	434*	229.27
11	155.51	185	42.57	355	148.63	435	155.26
12*	206.94	186*	49.98	356	334.51	436	140.04
13	246.90	187	83.22	357	43.36	437	504.43
14	592.53	188	21.63	358	146.87	438	85.61
15	174.11	189*	492.26	359*	29.91	439	429.69
16	73.37	190	42.05	361	3,137.16	441	505.89
17	57.30	191	446.85	362	247.40	442*	98.83
18	47.79	192	294.12	363	127.57	443*	40.22
20	841.56	193	31.34	364	911.11	444*	13.25
21	290.85	194	1,102.62	365	41.91	445	399.98
22	288.23	195	23.20	366	13.02	446	57.37
23	144.08	196	48.60	367	1,533.45	447	24.14
24	124.82	197	21.37	368*	193.64	448	106.63
25	612.97	198	10.76	369	235.14	449	19.65
26	15.23	199	31.47	370	604.37	450	92.51
27	867.93	200	391.85	371	417.71	451*	34.82
28	186.54	201	42.35	372	274.49	452	146.39
29	205.34	202	66.70	373	198.87	454	44.70
30	113.70	203*	52.38	374	326.61	455*	243.63
31	156.37	204	2,423.85	375	436.69	456*	436.82
32	23.47	205	45.26	377	22.41	457	505.31
33	373.64	206	654.97	378	55.37	458	270.84
34	13.31	207	120.61	379	2,084.45	459*	58.31
35	142.14	208	45.41	380	128.97	460	130.40
36	255.75	209	36.42	381	14.45	461	151.00
37	259.03	210	83.69	382	23.35	463*	52.57
38	529.73	211	290.03	383	310.75	464	275.93
39	1,105.58	212	76.70	384	63.31	465	190.32
40	52.03	213	344.25	385	713.87	466	127.76
41	38.88	214	69.69	386	258.01	467	27.17
42	652.18	215	62.87	387	198.59	468*	132.82
43	36.06	216	7.75	388	390.22	469*	261.63
44*	358.15	217	914.93	389*	108.83	470*	111.90
45	613.16	218	328.26	390	182.01	471	559.63
46	174.01	219	696.17	391	54.83	472	423.78
47	70.33	220	742.94	392	11.51	473*	1,035.21
48	70.45	221	2,964.67	393	38.65	475	90.45
49	191.60	222	116.24	394	38.17	476	218.61
50	213.93	223	351.79	395	167.01	477	268.45
51	82.46	224	159.27	396	145.48	478	207.53
52	103.96	225	19.43	397	489.35	479	101.65
53*	246.57	226	159.38	398	30.94	481	139.16
54	289.63	227	61.22	399*	252.64	482	66.82
55	238.78	228	62.90	400	481.78	483	198.55
56	139.72	229	174.14	401	46.62	484	467.17
57	613.50	230	1,046.02	403	145.86	485	77.80
59	694.04	231	3.84	404	46.78	486	22.01
60	54.80	232	74.21	405	44.58	487	190.37
61*	105.49	233*	602.26	406	598.84	488	35.65
62	252.89	234	516.02	407	33.99	489	310.96
63*	1,193.46	235	118.25	409	67.83	490	214.30
64	244.27	236	227.27	410	17.93	492	7.12
65	169.72	237	210.57	411	19.60	493	6.94
66	88.77	238*	585.12	412*	42.85	495	22.66
67	267.63	239	333.86	413	191.16	496	63.51
68	61.95	240*	2,133.79	414	574.46	497*	301.27
69	409.78	241	168.22	415*	16.25	498	157.56
70	357.19	242	210.51	416	6.64	499	40.82
71	129.34	243	81.00	417*	114.20	501	17.44
72	45.07	244	28.07	418*	68.93	503	90.17
73	214.13	245	445.25	419	66.26	504	44.58
74	61.70	246	60.80	421	66.40	505	128.58
75	321.20	247	242.64	422	37.23		
76	625.51	248	108.66				
77	129.11	249	30.35				
78	62.17	250	6.90				
79	18.76	251	536.42				
80	107.36	252	218.04				
81	155.09	253	258.68				
82*	54.82	254	338.77				
83	472.10	255	49.72				
84	179.99	256	168.67				
85	258.85	257	188.30				
87*	296.76	258	63.25				
88*	75.10	259	334.22				
89	38.11	260	16.43				
90	334.22	261	110.50				
91	319.37	262	32.68				
92	4.02	263	38.47				
93	172.28	264	95.78				
94	2,941.19	265	51.43				
95	90.66	266	644.14				
96	372.67	267	128.00				
97	210.45	268	465.86				
98	77.94	269	16.07				
99	198.22	270	911.22				
100	179.59	271	336.66				
101	30.33	272*	96.85				
102	1,883.90	273	30.88				
103	114.75	274	338.11				
104	314.26	275	120.05				
105	499.66	276	609.43				
106	1,547.51	277	1,420.06				
107	142.53	278	28.24				
108	112.71	279	30.97				
109	218.63	280	166.47				
110	12.37	281	361.93				
111	72.96	282	58.77				
112	486.75	283	335.15				
113	108.82	284	39.17				
114*	444.89	285	104.42				
115	167.74	286	149.84				
116	211.59	287	695.36				
117	411.78	288	480.84				
118	145.52	289	310.14				
119	143.23	290	159.49				
120	519.51	291	696.41				
121	338.55	292	1,814.84				
122	43.53	293	573.49				
123	202.31	294	21.55				
124	133.21	295	424.77				
125	626.32	296	686.79				
126	104.77	297	15.22				
127	1,245.55	298	109.01				
128	166.02	299	143.76				
129	21.54	300	131.56				
130	871.49	301	370.64				
131*	700.45	302	42.66				
132	121.27	303	125.55				
133	373.89	304	614.79				
134	107.65	305	168.85				
135	40.34	306	89.57				
137	277.99	307	151.05				
138	67.07	308	103.04				
139	125.51	309	42.02				
140	101.28	310	157.76				
142	316.58	311	17.03				
143	390.52	312	80.77				
144	82.37	313	12.16				
145	258.41	314	10.93				
146	275.53	315	22.59				
147	688.00	316	854.96				
148	80.75	317	136.04				
149	216.64	318	114.67				
150	250.66	319	81.60				
151*	286.68	320	416.55				
152	75.28	321	211.61				
153*	515.49	322	94.67				
154	39.00	323	122.30				
155	737.79	324	413.21				
156	360.01	325	1,173.92				
158	699.53	326	92.92				
159	69.09	328*	102.87				
160	85.12	330	199.08				
161	754.97	331	121.27				
162	110.82	332	115.45				
163	517.15	333	154.89				
164	238.08	334	786.31				
165*	181.50	335	102.35				
166	53.99	336	988.05				
167	152.05	337	144.77				
168	254.47	338	265.17				
169	47.42	339	166.09				
170	355.80	340	13.05				
172	110.99	341*	805.81				
173	308.37	342	434.95				
174*	15.12	343	377.77				
175	754.82	344	87.10				

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. $136,134.13

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.65	209	2.97
3	1.31	210	3.69
28	2.37	221	2.03
30	4.26	225	22.68
37	25.55	230	.90
39	16.93	234	14.27
62	.90	237	3.03
65	6.63	243	2.58
70	5.37	245	1.06
83	1.15	264	2.91
90	4.40	275	8.91
101	3.19	286	22.69
102	14.22	305	3.91
106	1.41	316	1.41
112	4.11	321	1.13
117	3.06	335	3.70
127	2.87	336	7.40
143	6.65	342	3.39
147	25.63	358	1.62
151*	7.06	361	2.83
170	4.02	367	3.86
179	.90	370	3.83
185	5.81	384	12.60
194	2.43	388	5.28
206	2.65	482	3.01

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч. $ 299.22

З місячних вкладок від членів	$ 136,433.35
Відсотки від бондів	42,167.68
Відсотки від морґеджів	8,791.89
Відсотки від членських позичок	834.17
Чинш від реальности в Джерзі Сиglobal, Н. Дж.	1,250.00
Приходи від реальностей в Керґонксон, Н. Й.	50,783.60
Приходи друкарні і книгарні	16,551.20
З переносу федерального податку за помічні сили	1,202.41
З переносу стейтового податку за помічні сили	37.14
З переносу виплаченої нагороди відділовим секретарям за членів мол. департаменту	6,656.52
З переносу виплаченої нагороди організаторам	600.00
З переносу резерви за переписаних членів з мол. департаменту	15.00
З переносу інших фондів за членів мол. департ.	25.05
Сплати морґеджів	14.116.46
Сплати член. позичок	1,904.38
Разом	$ 281,368.85

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:	
3 Седор Іван	$ 1,000.00
23 Скотецька Тілі	500.00
50 Холощак Микола	500.00
51 Іваник Анастасія	1,000.00
76 Вацлюк Михайло	1,000.00
76 Іванців Йосиф	1,000.00
84 Кошка Катерина	500.00
102 Півоварник Йосиф	1,000.00
107 Гойсан Тілі	500.00
109 Андрісчко Стефан	1,000.00
113 Королевят Катерина	500.00
137 Вересюк Розалія	500.00
147 Заведюк Іван	1,500.00
147 Заведюк Іван	500.00
150 Гуска Юрій	1,000.00
158 Звір Франко	1,000.00
161 Ватах Франко	500.00
165 Пелехатий Іван	2,000.00
165 Пелехатий Іван	500.00
182 Андронішин Павло	254.00
189 Шраменко Святослав	500.00
192 Німий Микола	682.71
194 Заприлюк Василь	510.00
204 Гуз Анна	500.00
211 Масковіта Микола	500.00
217 Іванів Євдокія	1,000.00
217 Мікульський Йосаф.	500.00
221 Дутчак Орней	500.00
221 Іванков Петро	500.00
248 Пахольчишин Григ.	500.00
251 Бучинський Іван	1,000.00
256 Павліковський Іван	500.00
262 Лесів Антін	500.00
276 Кміт Василь	1,000.00
308 Коробій Петро	1,000.00
317 Кіщак Іван	1,000.00
336 Красношлик Іван	500.00
336 Красношлик Іван	500.00
338 Пипюк Євген	2,000.00
338 Пипюк Євген	1,000.00
352 Ковальчук Анна	1,000.00
362 Роговий Филип	500.00
375 Соханчак Михайло	300.00
400 Вус Михайло	600.00
405 Дворіцький Антін	691.00
410 Шопай Тома	1,000.00
445 Хлібойко Іван	500.00
Разом	$ 35,537.71

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	10,000.00
Грошові звороти	10,153.61
Виплати на реальностях в Джерзі Ситі, Н. Дж.	242.66

Виплати з сирітського фонду по бл. п.:

В. 96 Попитак Катерина	$ 168.00
В.150 Соколовський Микола	146.63

Виплати з Народного Фонду:

Український Вільний Університет в Мюнхені	$ 500.00
Незалежна Асоціяція Дослідників Совєтської Теорії і Практики	250.00
Наукове Т-во ім. Шевченка в Сарселі	200.00
Комісія Допомоги Українському Студентству	100.00
Спортова Централя Америки і Канади	100.00
Дім Старців у Филаделфії	50.00
На видання Української Енциклопедії в англійській мові	250.99

Виплати з конвенційного фонду:

Відзнаки для делегатів	$ 84.96

Виплати з фонду Захисту Сиротинця:

Направи і ремонт будинків та інші виплати на реальностях в Керґонксон, Ню Йорк	$ 34,549.29

Виплати допомог із Допомогового Фонду:

Відділ:	
8 Макар Юрій	$ 35.00
8 Міліян Турко	35.00
10 Завідняк Мілько	35.00
27 Пеленська Софія	25.00
28 Галіда Іван	35.00
28 Карлицький Франк	40.00
28 Карлицька Марія	25.00
45 Яворський Ілько	35.00
49 Петраш Петро	35.00
54 Хома Михайлина	25.00
63 Коваловски Розе Еллен	25.00
63 Синявський Яків	35.00
65 Василевич Анна	25.00
69 Кушнер Микола	35.00
69 Шевчук Юлія	25.00
70 Камінський Василь	35.00
70 Сокіл Михайло	35.00
78 Дранчак Дмитро	25.00
78 Сахар Михайло	35.00
90 Волчанський К. Захар	35.00
94 Протас Алекс.	35.00
94 Репеська Анна	25.00
96 Федин Анна	25.00
101 Криванич Андрій	35.00
102 Філіпов Ольга Габрилія	25.00
102 Мохнач Василь	35.00
105 Коробек Анастасія	25.00
105 Пташинська Марія	30.00
106 Гавришків Петро	35.00
108 Якимов Стефан	35.00
112 Цапик Каролина	25.00
112 Ковалець Катерина	25.00
112 Волянська Розалія	25.00
114 Бучацький Ілярій	40.00
123 Ковпак Пелагія	25.00
125 Гриньків Марія	25.00
130 Мікеллес Стеля	25.00
146 Гещук Марія	25.00
155 Ходан Марія	25.00
155 Гойда Катерина	25.00
155 Колодій Марія	25.00
155 Олійник Микола	40.00
161 Фірич Іван	35.00
164 Піціль Михайло	35.00
169 Газди Варвара	25.00
170 Огоновський Вол.	35.00
179 Вула Іван	40.00
191 Наболотна Катерина	25.00
193 Молодович Анна	25.00
194 Ницак Василь	35.00
204 д-р Соколишин Олекс.	50.00
208 Драган Дмитро	35.00
208 Драган Роза	25.00
216 Стефанюк Анна	50.00
230 Аллісон Павлина Іванна	25.00
230 Белущак Дмитро	35.00
230 Хорос Еліза	25.00
233 Кульчицька Марія	25.00
237 Кацюбан Пилип	35.00
237 Ягла Василь	35.00
251 Штохмал Михайло	35.00
259 Партика Антін	35.00
259 Стефанов Йосиф	35.00
266 Медвідь Гарри	35.00
268 Гемза Марія	25.00
268 Липка Текля	25.00
270 Кіцей Степан	40.00
274 Лопушанський Іван	25.00
277 Михайлицький Григор	40.00
277 Федерко Марія	30.00
277 Придзимирський Петро	50.00
280 Бучинський Семко	35.00
287 Фіґель Юрій	30.00
296 Головчак Михайло	75.00
301 Січевський Кирило	35.00
304 Манько Конрад	35.00
304 Швець Іван	35.00
318 Лех Анастасія	25.00
320 Карпяк Василь	25.00
320 Левко Юрій	40.00
331 Гнатюк Анна	25.00
334 Демкович Анна	25.00
337 Захарків Василь	25.00
338 Крупяник Іван	35.00
339 Плавяник Теодор	35.00
355 Солониче Теодор	35.00
364 Химка Ілько	35.00
367 Кушлик Максим	35.00
369 Пиц Катерина	35.00
371 Шумська Анна	25.00
371 Стрільбицька Ольга	25.00
382 Халупа Юлія	25.00
383 Козак Семен	35.00
387 Вусел Прокіп	35.00
387 Кулинич Марія	30.00
403 Середницький Іван	25.00
406 Худик Іван	25.00
437 Депа Михайло	35.00
484 Целух Стефан	25.00
490 Білоус Марія	25.00
490 Паньків Іван	25.00
498 Данилів Андрій	50.00
504 Строїч Дмитро	35.00

Виплати з Адміністраційного Фонду:

Нагорода відд. секретарям за другий квартал 1958 р.	$ 25,977.98
Виплати друкарні і книгарні	15,319.65
„Свобода" за орган	5,800.00
Платня помічних сил	5,292.46
Платня головного уряду	2,548.61
Кошти подорожі організаторів	1,299.64
Федеральний податок за помічні сили	1,138.28
Кошти подорожі і репрезентації	1,091.93
За опікунчу обслугу над бондами	946.54
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
„Свобода" за праці і друки	597.10
Винайм машин (IBM) для зладження виказів і статистики	536.50
Вкладки до доброчинних організацій	478.88
Стейтовий податок за помічні сили	464.71
Канцелярійні прибори, машини, шафи і т. п.	404.50
Лікарі за нових членів	302.00
Друки грамот і інші прибори	266.22
Видатки на пошту	185.00
Нагорода організаторам за нових членів	181.25
Телефон	170.89
Направи і чищення машин	119.39
Оголошення	59.00
Нагороди за нових членів	44.50
Асекураційні департаменти за дозволи (лайсенси)	25.00
Фотографічні знимки чл. аплікацій	23.20
Вода й інші дрібні видатки	9.20
Асекураційні журнали	6.20

Інвестиції:

Інвестовано в морґеджах	50,000.00
Позички членам	4,084.17
В реальностях, Керґонксон, Н. Й.	13,740.63
Разом	$ 227,352.28

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем червня 1958 р. осталася	$ 335,863.15
Прихід за липень	281,368.85
Разом	$ 617,232.00
Розхід за липень	227,352.28
Готівка з кінцем липня 1958 р. остається	$ 389,879.72

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 389,879.72
Морґеджі	2,096,711.93
Бонди	14,069,570.15
Позички членам	299,380.65
Реальності	291,050.78
Друкарня	10,543.79
Разом	$ 17,157,137.02

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпеч.	$ 16,417,410.96
Адміністр. фонд	131,180.07
Конвенційний фонд	2,434.44
Допомоговий фонд	280,952.96
Нарідний фонд	5,567.24
Посмертний фонд старого роду обезпеч.	58,866.52
Резервовий фонд	20,985.24
Сирітський фонд	121,204.14
Спеціяльний фонд на забезпеку інвест.	97,695.94
Фонд Захисту Сирот.	20,839.52
Разом	$ 17,157,137.02

Роман Слободян, гол. кас.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	40.65	75	155.12	148	2.48	323	46.20
2	11.22	76	125.68	149	109.05	324	74.66
3	142.91	77	9.92	150	82.70	325	428.24
5	53.90	78	1.04	151*	64.34	326	56.50
6	11.74	79	1.65	153*	740.01	328*	117.64
7	55.03	80	22.90	155	202.04	330	117.69
8	294.98	81	109.83	156	142.65	331	30.69
9	17.10	82*	1.85	158	94.20	332	2.98
10	32.66	83	161.91	159	2.33	333	10.63
11	58.29	84	59.71	160	2.89	334	201.19
12*	52.18	85	49.05	161	185.88	335	8.73
13	136.98	87*	23.00	163	151.01	336	329.97
14	183.71	88*	22.05	164	92.17	337	67.83
15	23.48	89	.93	165*	71.46	338	108.73
16	30.18	90	32.60	167	141.30	339	16.88
17	5.13	91	21.69	168	284.30	341*	241.81
18	6.64	92	2.70	170	341.71	342	87.30
20	253.06	93	51.53	172	10.01	343	117.20
21	192.66	94	735.91	173	106.27	344	12.30
22	.90	96	176.64	174	16.07	345	74.85
23	60.55	97	12.37	175	122.73	347	112.26
24	5.56	98	16.55	176	73.98	348	120.47
25	244.85	99	32.50	177	142.90	349	63.06
26	1.35	100	60.34	178	53.78	350	188.37
27	189.04	102	441.22	179	48.44	351	15.01
28	9.25	103	51.45	180	56.89	352	119.85
29	88.69	104	53.25	181	5.51	353	37.40
30	16.86	105	157.11	182	29.66	355	60.16
33	116.73	106	337.96	183	300.47	356	183.24
34	4.95	107	50.50	184	72.49	357	7.84
36	64.11	108	9.93	185	10.58	358	55.18
37	61.15	109	24.20	186*	17.09	359*	.67
38	456.37	110	26.02	187	25.98	361	1,458.83
39	285.57	111	4.98	189*	160.22	362	62.94
40	14.18	112	147.62	190	8.58	363	4.34
42	165.58	114*	204.76	191	203.33	364	300.60
44*	80.77	115	74.30	192	104.53	365	3.78
45	178.17	116	52.64	194	439.58	366	.68
46	37.42	117	89.79	196	7.50	367	487.04
47	86.49	118	108.73	199	22.99	368*	59.58
48	18.81	119	32.56	200	144.53	369	26.47
49	66.55	120	131.31	201	1.45	370	130.33
50	92.03	121	150.67	202	4.75	371	144.21
51	39.25	122	13.72	203*	45.82	372	120.78
52	74.45	123	15.00	204	775.43	373	24.86
53*	182.69	124	5.82	206	90.88	374	144.38
54	100.68	125	373.57	207	4.50	375	78.82
55	79.15	126	2.87	208	26.14	377	4.15
56	58.08	127	170.44	209	3.81	378	3.28
57	426.29	128	99.33	210	12.19	379	943.31
59	269.94	130	311.26	211	79.21	380	83.91
60	9.10	131*	405.20	212	9.67	383	177.73
61*	14.65	132	13.00	213	98.94	384	24.33
62	83.03	133	38.58	215	41.27	385	198.94
63*	583.57	134	8.97	216	1.21	386	17.27
64	23.51	135	6.87	217	242.24	387	156.46
65	42.15	137	28.62	218	198.46	388	153.78
66	10.43	138	13.14	219	122.24	389*	8.10
67	45.93	139	23.38	220	235.55	390	48.51
68	1.35	140	42.84	221	926.96	391	31.38
69	53.39	142	231.18	222	46.04	393	71.60
70	96.67	143	62.25	223	135.41	394	45.46
71	58.30	144	74.32	224	33.16	395	70.56
72	1.19	145	86.01	225	3.67	396	.88
73	25.48	146	97.48	226	9.91	397	157.54
74	4.12	147	120.25	227	2.71	398	1.07
				228	.50	399*	54.84
				229	8.88	400	24.56
				230	205.37	401	1.86
				232	8.67	403	15.67
				233*	187.11	404	14.06
				234	362.74	405	2.22
				235	9.70	406	107.40
				236	102.83	407	.45
				237	91.15	409	3.53
				238*	398.61	410	69.44
				239	31.29	412*	38.62
				240*	1,059.00	413	156.68
				241	32.92	414	403.97
				242	48.61	415*	1.80
				243	76.64	418*	49.10
				244	2.93	419	50.26
				245	206.88	421	38.59
				247	76.90	422	.90
				248	20.21	423*	223.44
				251	100.89	424	8.08
				252	69.23	426	3.48
				253	14.33	427	303.51
				254	132.25	429	3.97
				255	4.88	430	245.18
				256	53.82	432	1,765.65
				257*	39.10	433	234.62
				258	12.05	435	54.40
				259	56.15	436	257.59
				260	6.40	437	217.40
				261	3.57	438	45.87
				262	15.75	439	355.33
				263	7.80	441	292.92
				264	31.52	442*	17.52
				265	37.93	443*	62.87
				266	290.97	444*	61.77
				267	28.94	445	232.74
				268	85.65	446	51.67
				269	6.19	447	19.82
				270	107.04	448	35.34
				271	164.76	449	33.07
				273	9.94	451*	11.62
				274	103.12	452	42.05
				275	45.83	454	4.12
				276	113.57	455*	127.09
				277	491.69	456*	377.17
				278	33.10	457	166.99
				279	2.12	458	221.67
				280	2.05	459*	70.11
				281	153.77	460	13.24
				282	6.34	461	144.27
				283	49.05	463*	37.09
				284	8.20	464	294.23
				285	11.25	465	30.06
				286	51.36	466	149.60
				287	219.53	467	.90
				288	40.13	468*	189.23
				289	135.44	469*	101.88
				290	72.20	470*	17.17
				291	178.63	471	802.38
				292	393.32	472	126.28
				293	200.94	473*	477.39
				295	267.70	475	16.79
				296	47.62	476	31.29
				298	7.59	477	48.33
				299	111.68	478	97.92
				300	7.19	479	7.66
				301	138.17	481	81.07
				303	2.02	482	5.49
				304	190.97	483	64.29
				305	98.18	484	261.71
				306	51.11	485	42.18
				307	121.14	486	2.10
				308	13.48	487	84.39
				309	20.95	489	4.50
				310	26.49	490	12.57
				311	2.70	492	5.49
				312	15.64	493	4.08
				313	7.25	496	1.35
				314	8.10	497*	137.34
				316	408.50	498	183.28
				317	43.64	499	20.08
				318	20.27	501	17.09
				319	15.86	503	13.35
				320	115.23	504	52.86
				321	92.20	505	90.62
				322	14.68		

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпеч.	$ 47,469.60
Відсотки від бондів	5,397.70
Відсотки від морґеджів	1,710.23
Відсотки від членських позичок	126.07
З переносу федерального податку за помічні сили	305.35
З переносу стейтового податку за помічні сили	7.14
Сплати морґеджів	2,316.40
Сплати член. вкладок	106.57
Разом	$ 57,439.06

РОЗХІД:

Виплати з посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	1,600.00
Грошові звороти	2,795.71
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезп.	15.00
Дивіденда для наново прийнятих членів	4.50

Виплати з адміністраційного фонду:

Нагорода відд. секретарям за другий квартал 1958 р.	8,145.02
Платня помічних сил	2,029.30
„Свобода" за „Юкрейніен Вікли"	600.00
Федеральний податок за за помічні сили	347.74
Стейтовий податок за помічні сили	145.51
„Свобода" за праці і друки	58.50
Видатки на пошту	50.00
Перенос інших фондів до деп. старших чл.	25.05
Лікарі за нових членів	3.00

Інвестиції:

Інвестовано в морґеджах	69,300.00
Позички членам	1,291.07
Разом	$ 86,410.40

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем червня 1958 р. осталася	$ 106,572.94
Прихід за липень	57,439.06
Разом	$ 164,012.00
Розхід за липень	86,410.40
Готівка з кінцем липня 1958 р. остається	$ 77,601.60

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 77,601.60
Морґеджі	784,766.60
Бонди	2,843,511.09
Позички членам	29,551.93
Разом	$ 3,735,431.22

Стан довжний:

Посмертний фонд	$ 3,649,813.73
Адміністрац. фонд	85,617.49
Разом	$ 3,735,431.22

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно старших членів УНСоюзу з кінцем липня 1958 р.	$ 17,157,137.02
Майно молодечого департаменту УНС	3,735,431.22
Разом	$ 20,892,568.24

Роман Слободян, гол. кас.

Денис Голод

ЯК ОХРЕЩЕНО СОЮЗ?

Як я жив у Джерзі Ситі, мене зробили в парохії церковним колектором. Я був молодий, нежонатий, мав багато сили й охоти до роботи. Я ходив кожного місяця по членах парохії та збирав місячні вкладки на парохію. Потім я ішов до мешкання пароха, диктував йому, хто заплатив, а він записував собі у парохіяльну книжку.

Раз у січні 1894-го року (було це вже день по 10-ім місяця) я прийшов до мешкання о. Грушки, щоб здати йому звіт з колекти. Я застав у нього більше священиків. Були там крім о. Грушки ще о. Констанкевич з Шамокіну, о. Обушкевич з Олифанту та о. Полянський з Питсбурґу. Я поздоровив усіх священиків по християнськи, поцілував у руку, а потім кажу до о. Грушки: „Я прийшов з колектою, отче, але бачу, що ви маєте тут церковні наради, то я прийду колинде".

На це о. Констанкевич каже: „Пане Голод (він знав уже мене особисто), то не є церковні збори. Ми зібралися, щоб заложити братство для наших галицьких русинів, і ми хочемо, щоб і ви були на цих нарадах. А як будете хотіти щось сказати, то можете й слово забрати. Сідайте".

Я сів, потім о. Констанкевич говорив далі: „Отці, а скажу вам, чому нам треба заложити товариство для наших галицьких русинів. Я був минулого року на конвенції Соєдиненія, у Скрентоні. Не як священик, але як делеґат від свого товариства. Як я прийшов на конвенцію, то чув, що конвенційний голова говорив до зборів по-словацьки. Багато делеґатів і собі говорили по-словацьки, а наші священики з Угорщини говорили до себе по-мадярськи. Я слухав це довго, а потім попросив слова. Як мені дали слово, я зачав говорити по-нашому: Стид і ганьба вам пане голово, — кажу я, — що ви говорите по словацьки! А ще більший стид вам, панове отці духовні, що ви говорите по-мадярськи! Руський хліб їсте, а по-мадярськи говорите! Я зганьбив теж делеґатів, що все це слухають і нічого на це не кажуть. Я скінчив і сів. Ніхто мені не відбирав слова, і ніхто мені не перебивав, і я все сказав, що мав сказати. Ніхто проти мене не говорив. До кінця конвенції я вже сидів і нічого не говорив. Я виїхав з конвенції з думкою, що наші люди там не можуть більше лишатися. Я зараз повідомив своє братство в Шамокіні, щоб до Соєдиненія грошей більше не посилало. Я повідомив ще три інші наші братства, що належали до Соєдиненія, щоб вони грошей туди не посилали. І всі ці чотири братства грошей не посилають. Вони приступлять до нашої організації, як ми її заложимо. Від нас тепер залежить, чи нам треба таку організацію будувати, і яка вона має бути".

Усі погодилися на те, що треба будувати організацію. Тоді о. Констанкевич питається: „Якої організації нам треба? Церковної, чи народньої?"

О. Обушкевич встав і каже, що краще буде церковної. На це о. Грушка, що весь час ходив по хаті (він був чоловік низького росту, але гарячий, рухливий і дуже овертий; про нього о. Макар казав мені: то малий Гриць, але розумний), каже: „А я кажу, що народної! Я вже навіть цю організацію охрестив! Я вже маю для неї назву: „Руський Народний Союз! Чи добре я її охрестив?

Всі сказали, що добре, і так при охреченню о. Грушкою й лишилося.

Почали радити над тим, як зібрати перші збори Союзу. О. Грушка тоді каже: „Як ви вже маєте в околиці Шамокіну стільки братств, готових приступити до Союзу, а в нас в Джерзі Ситі є тільки одно таке братство, то зберімся в Шамокіні".

Всі пристали на те. Стали радити, коли будуть збори. Незадовго мали бути американські свята: уродини Линколна й уродини Вашинґтона. Казали, що Линколна так іще не знають, як Вашинґтона, і тому постановили зібратися на день уродин Вашинґтона.

Раді, що довели скоро до рішення таку справу, всі ще довго розмовляли...

(„Пропам'ятна Книга УНС", 1936)

Олег Лисяк

ЛІТО В СТОЛИЦІ

Це не є аж така велика столиця. Вона не така імпозантна як Париж, не така стара як Лондон, не така поділена як Берлін, не така малодоступна як Москва. Вона, по правді, навіть не столиця держави. Це проста — одна із сорокадев'яти столиць в одній державі — це столиця одного з американських стейтів.

Це столиця одного із найстаріших стейтів Юнії, столиця Пенсилвенії, столиця „Стейту Вугільного Каміння" — Корнер Стон Стейту — Гаррисбург. Найбільше місто цього стейту, яке само колись було столицею Юнії — Филаделфія, давно вже втратило столичний характер, а якщо могло б воно змагатись за столичне першенство, то хіба кількістю муринів, в чому, зрештою, має поважних суперників, хоча б таких як Шикаго.

Гаррисбург — це згідно з американськими маштабами, мале місто. Воно не має, мабуть, навіть ста тисяч мешканців — що в Америці, де все велике починається щойно від мільйона — означає майже „містечко". Може Гаррисбург має вже й сто тисяч мешканців — але це не статистичний звіт, а лише репортаж. Зрештою, велика частина мешканців цього міста — це „доїжджаючі", які перебувають тут лише від понеділка ранку до п'ятниці вечора.

Але місто має столичний характер. Має воно й своєрідну дистинкцію і столичний чар, надає йому в першу чергу величний, здалеку видний і вночі освітлений „Капітоль", що мало чим поступається перед своїм „більшим братом" Капітолієм з Вашингтону. Як каже провідник по Гаррисбургу, копула Капітолю збудована за взором римської катедри св. Петра, а фронтові сходи, висотою на кілька поверхів, що ведуть з вулиці аж до входу в головний будинок — збудовані „на взір сходів паризької Опери". Щодо цього останнього, то я справді не знаю — не пригадую собі якось сходів перед паризькою Оперою. Чи є в Парижі перед Оперою якісь сходи, і то такі великі, як ці в Гаррисбургу?

Навколо Капітолю розташувалось декілька величних багатоповерхових будинків в „старому" монументальному стилі та в модерністично-урбаністичному, подібних з вигляду до будинку Об'єднаних Націй в Ню Йорку. Височезні скляно-бетонові бльоки, стрункі й прямі, як коробки від сірників. З цих будинків кожного дня „афтер файв" висипається декілька тисяч урядовців — доказ, що Америка в швидкому темпі бюрократизується, що, мабуть, є одним з наслідків виборчих кампаній і приречень збоку кандидатів, які обіцяють своїм прихильникам нові „джаби".

Міст, що є продовженням великого автошляху „22", веде прямо на Капітоль. Цей міст, прикрашений височезними колонами — перебудовували українська інженерська фірма інж. М. Лепкалюка, яка має в Гаррисбургу одне із своїх бюр. Колони видно виразно, коли летите літаком понад містом, на шляху до Клівленду чи Шикаго, і вони можуть служити за орієнтир.

Зараз побіч два хмародери — модерні готелі. Щотижня, протягом цілого року, відбуваються тут різного роду конвенції. Хто лише тут не „конвенціонував": масони, республіканці, ветерани заморських воєн, демократи, методисти, спортсмени, сектарські діячі, недарма ж мешканці гордо звуть своє місто „столицею конвенцій".

Дві імпонуючі середні школи: католицька і публічна, коло якої розташовані спортові майдани, а зокрема тенісові корти, шпиталі, кіна, банки, шість чи сім (пригадую — це не статистика!) мостів через широку ріку Саскегану, гарні підміські околиці, ну і, ясна річ, муринська дільниця, яка чимраз більше поширюється. Щораз частіше можна побачити в „білих" дотепер дільницях написи на будинках „На продаж" або „Продано", як знак, що щасливий власник позбувся вже клопоту, продав хату і втік на „аристократичне" передмістя.

Кілька миль далі — літня столиця стейту — місцевість Герші, з численними розваговими влаштуваннями, найбільшою в світі фабрикою шоколяди (пам'ятаєте брунатні таблички з таборів діпі? Це з Герші) і з однойменною дружиною гокея на льоду, однією з кращих у ЗДА. Тут же й імпозантна льодова арена під дахом — якої не мають і сам Ню Йорк чи Филаделфія — може Бофало має подібної величі залю у вигляді „Меморіял Авдиторіюм".

Що ще тут? Ага, найбільша в світі фабрика залізничих рейок сталеварні Бетлегем Стіл на передмісті Стілтон, трохи історичних пам'яток, різних церков (нема української), музеї, дві газети „Петріот" і „Івнінґ Нюз", зараз за містом пробігає сірою стрічкою „Пенсилвенія Тирнпайк", по другому боці Саскегани летовище, на якому причалюють і стартують переважно літаки „Аллеґені Лайн" — і це вже, мабуть усі.

Ну, очевидно „український Гаррисбург". Чи справді може бути на Сході Америки місто чи містечко без української колонії? Тож і в Гаррисбургу вона є, але невеличка. Постійно живуть тут лише пара родин, а решта — це переважно „доїжджаючі". І то однаково: і ці тут народжені „старі", які переважно працюють в бюрах стейтового уряду, і ці „нові", що є в більшості працівниками згаданої української інженерської фірми інж. Лепкалюка.

„Старі", не виключаючи віце-міністра фінансів Пенсилвенії, Осипа Андруха, доїжджають переважно з околиць Скрентону і Бервіку, з другого кінця стейту — „нові" прибувають „на тиждень" з Ню Йорку і Филаделфії.

Зрештою, „доїжджання" це тут загальна процедура. Коли надходить вечір п'ятниці, „усе", що живе", покидає свої „апартаменти" та „фирніш румс" і гонить на всі сторони — поза столицею. За годину-дві, рух завмирає, і Гаррисбург стає тихеньким провінційним містечком, порожніми вулицями якого ходять нечисленні автохтони. Аж до понеділка.

Пополуднями на згаданих уже кортах доло школи, зараз в сусідстві колосальних крамниць і супермаркетів по тенісових майданах виблискують білі строї грачів, чути удари м'ячів об ракети і — українські перегуки: „Бігме, я ж тобі кажу, що це був авт! Я більше не граю . . . !"

Це українці Гаррисбургу окупували шкільні спортові площі. Вже другий рік „Юкрейнен фрідом файтерс", як кажуть автохтони, доказують що в здоровому тілі „драфтсменів" і їх шефа цвіте здорова душа, яка щовечора не дає втомленому працею тілові спокою. Готуються до турніру КЛК на „Союзівці" Як то? Шикаго буде, Ню Йорк буде, Торонто буде, а нас із столиці мало б забракнути!?

Часом увечері, коли над Саскеганою з обох боків заблиснуть вже тисячі світел, чути на набережній українські слова. Десь блимає вогник докурюваної цигарки і якийсь голос тихо згадує: „Бо то, знаєте, наш Дністер, там коло Нижнева — був таки ширший. Тямите . . . ?!"

Таке воно літо в столиці, в одній із сорока дев'яти столиць великої країни. І всюди чи не в усіх цих менцих і більших столичних та нестоличних містах, чи не кожного вечера ходять по набережних місцевих річок здалеку прибулі люди і згадують інші ріки: Дніпро, Дністер, Тису, Бог! Черемош — і завжди їм ще здається, що ті ріки ширші, бистріші та кращі . . .

Кожний свідомий українець і кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників.

З ЖИТТЯ ВІДДІЛІВ У. Н. С.

Ґери, Інд.

Від довшого часу збираюся написати дещо про Союзову Родину в півн. Індіяні та полудневій частині Шикаго, в якій то околиці міститься 10 Відділів УНСоюзу, які поолишені своїй власній долі. Ніхто ними не інтересується, ніхто з Головного Уряду не відвідує їх протягом більше як 10 літ. В північній частині міста Шикаго є три головні урядники, є Комітет Окружних Відділів УНС. Час до часу приїжджає хтось з Головного Уряду на наради, дає лекції, поради і т. д. На жаль, Відділи Індіяни та з полудневої Части Шикаго Гарвей Колумет Ситі Іст Шикаго та Гери не можуть брати участи і користати з цих порад з таких ось причин: Поперше — віддалені понад 30 миль, пробиватися через місто Шикаго в пору, коли люди вертаються з роботи не можливо. Подруге, збори заповідаються в робітний день пізно на 8 або 10 год. вечером, так, що з дальших околиць не можна прибути. Так само Комітет Окружних Відділів в Шикаго не є прихильно настроєний до людей з дальших околиць.

А прецінь таке число Відділів заслуговує на те, щоб їх хтось з Головного Ураду відвідав бодай раз на рік, поучив, дав інформації, як вести Союзове діло та підніс союзовий патріотичний сантимент. В кількох Відділах працюють секретарі понад 45 літ, вони раді б передати провід Відділів в молодші руки, та нема охочих взятися до праці. Тому потрібно зорганізувати Окружний Комітет з південної части Шикаго Гарвей, Колумет Ситі, Іст Шикаго Гамонд та Гери Інд. Оживити Союзову працю, зробити Союзовий здвиг в таких містах, як Бевереш Гілл 87 і Вестерн в полудневій части Шикаго, або в Ґамонд енд Вікер Парк, Рідж Ровд ч. 6. Згадані місця є доступні для всіх. Тепер є добра нагода, бо мається нового контролера УНС, який замешкує в полудневій части міста Шикаго в особі п. Петра Пуцили. Чоловік молодий, з вищою освітою, енергійний, який може повести діло до бажаного успіху.

Тому піддаю під увагу тих кілька моїх думок всім тим, які інтересуються добром нашого УНСоюзу. Може хтось має кращі думки, варто б їх почути. Тому нехай кождий пригадає собі слова І. Франка: „Кожний думай, що на тобі мільйонів стан стоїть, що за долю мільйонів мусиш дати ти одвіт"!

Андрій Цебак

МАКСИМА РИЛЬСЬКОГО НАГОРОДЖЕНО ХРЕСТОМ „ВІДРОДЖЕННЯ ПОЛЬЩІ"

Київ. — У вівторок дня 19-го серпня ц. р., — як подає Тасс — відбулася у приміщеннях польського консуляту в Києві урочистість надання українському поетові Максимові Рильському ордену „Відродження Польщі". Нагороджено Рильського за „заслуги в популяризації польської культури і мистецтва серед української громадськости і за вклад у поглиблення польсько - української дружби". Рильський переклав м. і. „Пана Тадеуша" А. Міцкевича.

ПАНІ Ф. Д. РУЗВЕЛТ ЗАКЛИКАЄ СТУДЕНТІВ ДО УЧАСТИ В ПОЛІТИЦІ

Делавер, Огайо. — Пані Ф. Д. Рузвелт промовляла на Крайовому Студентському Конгресі і сказала, що вона давніше думала, що студенти не мусять брати участи в політичному житті країни, але тепер вона побачила, що студенти в інших державах є відповідальні за важливі рішення, і тому і американські студенти, мусять вирішувати важливі справи і за них відповідати".

НАМ ПИШУТЬ:

„Честь і слава Вам за таке гарне діло, до якого Ви взялися, організовуючи наших солістів-бандуристів і висилаючи їх в турне по висококультурних країнах Европи. Хочеться вірити, що український загал, розсіяний по всіх закутках землі, зрозуміє Вашу ціль та поспішить з належною матеріяльною допомогою.

І моя громада прилучається до Ваших бажань, висилаючи від себе на ту ціль 100 дол., та бажає нашим Амбасадорам якнайкращих успіхів".

(З листа Прот. о. Андрія Двораківського — Української Церкви Пречистої Діви Марії в Мекізрак, Па.)

(FRIENDS OF THE UKRAINIAN BANDURISTS CHORUS, P. O. Box 119, Detroit 12, Mich.)

ПОДЯКА

Оцим складаємо сердечну подяку агенції для справ асекурації і реальностей,

Віра КОВБАСНЮК — Антін ШУМЕЙКО

публічним нотарям,

особливо пані Вірі КОВБАСНЮК-ШУМЕЙКО, за надзвичайне сердечне і успішне полагодження формальностей, зв'язаних із справою приїзду з Галичини до Америки, НАШОЇ МАМИ, СОФІ ОНИШКЕВИЧ.

Родини:
ОНИШКЕВИЧІВ і БАРАНСЬКИХ

З наших буднів

ПРО ПАНІВ ІНЖЕНЕРІВ

Співали колись у Львові таку пісеньку:

А в наших панночок
Вийшла така манера,
Що як котра заміж іде,
То тільки за інженера!

Другої строфки докладно тепер не пригадую, але здається мені, що було там нарікання, що інженер — великий пан, не дивиться ні на очі, ані на біле личко, тільки долярів хоче. З цього виходило б, що доляри та інженери були вже популярні і в Старому Краю.

Ситуація не багато змінилась і на цій вільній землі, бо й тут інженери, крім лікарів, є найбільше побажаними кандидатами на женихів, ну, і так само люблять доляри. Хто їх зрештою, не любить?

З нагоди 2-го З'їзду Українських Інженерів Америки і Канади в Ню Йорку, я хотів би присвятити, як то кажуть, декілька теплих слів спеціяльній інженерській породі — т. зв. „лісовикам", або лісовим і дерев'яним інженерам. Тим більше, що маю під руками прекрасний матеріял до фейлетону — „Український Лісницький Альманах", виданий цього року їх Т-вом „ОБУЛІД" і грецно подарований мені пп. інженерами Лучаківським і Вінтоняком.

Ця, присвячена українському лісові книга, сильно взяла мене за серце вже навіть своєю обкладинкою і відзнакою товариства, з оленячими рогами і хрестом св. Евстахія, роботи мистця М. Бутовича. Власне, ці оленячі роги заторкнули глибоко мою підсвідомість, пригадали мені моє раннє дитинство, а може й немовлятство. Нагадали мені, що я сам, рахувати, виводжуся з „лісової фамілії".

Мій дідо (по мамі) був гаєвим у графів Потоцьких, мої чотири вуйки, чи дядьки, авансували з гаєвих на лісничих. Ця служба дорого їм потім коштувала: Петро загинув на засланні в Новосибірському краю, Василя вбили в 44-му році партизани, ще й досі не знати які — польські чи большевицькі.

І що вперше закарбувалось в моїй дитячій пам'яті, якраз росохаті, оленячі роги, розчепірені під стелею на килимі, який представляв сцену з лісового життя — погоню собак за диком-одинцем. А дикі свині волочились довкола гаївки цілими стадами і були справжньою морокою саме в таку пору, як тепер, у серпні, коли достигала в полі картопля. Що їм було перерити і знівечити за одну ніч лан картоплі? .. Стільки, що раз плюнути.

Тому, пригадую собі, по ночах палали великі вогнища, а сонні, зморені люди йшли краєм лісу і дзвонили в порожні, бляшані відра, щоб відстрашити влізливих тварин, які, чи то в дикому, чи в освоєному стані завжди залишаться свиньми. А ми, діти, вдивлялися через вікна гаївки в таємничу, чорну стіну лісу і стисненими тривогою серцями вслухувались в нічну музику на порожніх відрах, доки не поснули так на підвіконцях . . .

Хай мені простять пп. інженери, лісові і дерев'яні, що я, замість хвалити їх „Альманах" — розписався про своє дитинство. Та вина, власне, не моя, а їхнього „Альманаху" і тих оленячих рогів на обкладинці, які розбудили ці спомини на дні душі. Одне мушу наприкінці підкреслити, що інженери - лісовики мають свій оригінальний, широукраїнський привіт: „Щастиліс"!

Ану, хай похваляться таким привітом архітекти, механіки, електрики чи інші креслярі! Від біди, могли б інженери від будови „гаївців" вітатися окликом „гай-вей!", але це далеко не те саме, що знаменне, карпатське, кедрово - ялівцеве: „Щастиліс!"

Ікер

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ І „СВОБОДА" — ЦЕ ТВЕРДИНІ УКРАЇНЦІВ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ, ЯКІ МАЮТЬ ЗА СОБОЮ 60-ЛІТНЮ ІСТОРІЮ ПРОВІДНИЦТВА В ПОЛІТИЧНИХ, КУЛЬТУРНИХ ТА СОЦІЯЛЬНИХ ЗМАГАННЯХ НАШОЇ ІМІГРАЦІЇ В АМЕРИЦІ.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла у Вічність, після довгої і важкої недуги,

НЕЗАБУТНЯ І НАЙДОРОЖЧА МОЯ ДРУЖИНА,

бл. п. Марія з Ковалів
КЕРНИЦЬКА

Тією дорогою складаю сердечну подяку всім Тим, які віддали Покійній останню прислугу, а мені виявили добре співчутливе серце в тій найважчій хвилині мого життя.

Щиро дякую Високопреподобним Отцям з парохії св. Юра в Ню Йорку, за відправлення Панахид і похоронних відправ.

Сердечно дякую всім Тим Дорогим моїм Приятелям і Друзям, що були ласкаві взяти таку численну участь в Панахидах, Службі Божій та у відпровадженні Покійної на місце вічного спочинку. Щире спасибі за їхні слова співчуття і розради у моєму важкому горю, за піддержування мене на дусі. Зокрема моя глибока вдячність належиться п. Осипові Карпінському, ВПанству: Костюкам, Мриглод, Мохам, п. Миколі Даниликові, д-рові Іванові Яничишинові, що прибув літаком на Похорон аж з Дітройту, ВПаням: Михайлів і Весна з Филаделфії та всім Тим, які своїм теплим відношенням, словом і ділом облегшили мені трагічну розлуку з Покійною.

Похоронному заведенню п. Петра Яреми в Ню Йорку дякую за совісне й дбайливе виконання його сумних обов'язків.

ІВАН КЕРНИЦЬКИЙ з Ріднею

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, по тяжкій недузі,
11-го серпня 1958 року, відійшов від нас навіки,
НАШ НЕЗАБУТНІЙ СИН,

Ігор Володимир СУСЛА

Цією дорогою складаємо щиру подяку о. пароховi Ярославові Шустові, за відвідування хворого Сина у шпиталі, за слова розради у нашому великому горю, та за похоронні відправи по смерті Сина. Щира подяка дружині о. пароха п-ні Александрі Шустовій, яка в кожній хвилині, в часі довгої недуги Сина, все спішила з помічно і моральною піддержкою.

Щира подяка п. дир. Іванові Козакові і співакам, що своїм гарним співом звеличали похоронний обряд.

Дякуємо старшим Товаришам, що з рамени „Українська Січ" — 59-ий Відділ УНСоюзу, несли домовину Покійного, як також щира подяка всім шкільним Дітям нашої парохії, що майже всі взяли участь в Похороні свого товариша.

Щира подяка всім Парохіянам Української Католицької Церкви у Бриджпорті, Конн., що так масово взяли участь в Похороні — не зважаючи на робочий день.

Дякуємо всім Тим, що дарували на св. Служби Божі і всім Тим, що дарували квіти.

Щиро дякуємо всім Тим, що телеграмами і листами праслали нам свої щирі вислови співчуття у нашому глибокому смутку.

Нехай Всевишній Бог винагородить Вам Всім сторицею.

Горем прибиті:
ВОЛОДИМИР І ОЛЬГА — родичі

В ПАРИЖІ АРЕШТОВАНО 3,000 АЛЬЖИРЦІВ

Париж. — З середи на четвер і протягом четверга заарештовано в Парижі 3,000 альжирців та звезено їх до величезного спортового палацу т. зв. Вельодром Д'Івер. Всіх арештованих докладно переслухують. Кожного, що не має праці і постійного місця замешкання, видалюється з Франції. Масові арештування серед альжирців переводиться у всій Франції. Ця акція стоїть у зв'язку з терористичною акцією альжирців, які повели її дея відстрашення французів і альжирців, які повели її для відстрановою французькою конституцію 28 вересня ц. р.

Короткі Вістки

● 20-го вересня ц. р. поляки відзначатимуть 250-річчя прибуття перших польських іміґрантів до ЗДА. На цьому відзначенні, яке відбудеться в Джеймставні, Вірджінія, промовлятиме польський амбасадор в ЗДА Ромуальд Спасовський. Перші польські іміґранти прибули до ЗДА 1-го жовтня 1608 року.

● Крайова Рада Безпеки в Шикаґо передбачає, що під час „Дня Праці", від 6-ої години в п'ятницю до півночі в понеділок, згине коло 420 осіб в автомобільних катастрофах (минулого року згинуло 445). Але це число можна було б значно зменшити, якби всі автоводії сповільнили швидкість їзди на 10 миль на годину. „Автоводії, не пийте горілки, коли їдете, і не їдьте, коли п'єте!" — закликає Крайова Рада Безпеки. Передбачають, що 45 мільйонів авт їхатимуть шляхами і вулицями міст під час останнього в цьому році „довгого вікенду".

Ювілейний альманах МУН'у

З нагоди 25-ліття організації Молодих Українських Націоналістів у ЗДА (1933-1958) видано в Ню Йорку „Ювілейний Альманах". Зредагований Анат. Домарацьким, альманах охоплює різноманітний матеріял, що насвітлює 25-річну діяльність МУН, зокрема „Слово до молодих націоналістів" полк. А. Мельника статті Р. Шраменка, П. Мигаль-Різник, А. Домарацького, А. Морозенка, В. Різника Ю. Пундика, Б. Мировича, Ю. Миколина, Р. Шило-Бакум М. Попович, О. Різника, поезії О. Неприцького-Грановського, О. Ольжича, Б. Кравцева, М. Ореста та ін. Альманах багато ілюстрований. Обкладинка арт. маляра А. Климка.

Деякі держави порушують міжнародні закони — твердить Дюї

Лос Анджелес, Каліфор. — Колишній губернатор Ню Йорку Томас Е. Дюї промовляв на зборах Товариства Американських Адвокатів і сказав, що „деякі великі держави воліють користати з сили, ніж поликуватися на міжнародні закони". Країни світу встановили Міжнародний Трибунал, а Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй може бути тереном для вирішування міжнародних спорів. „Та все таки ще й тепер існує порушення міжнародного права, казав Дюї, як це ми бачили в випадку совєтської інвазії в Мадярщині". Далі Т. Дюї нарікав на те, що „деякі великі держави не хочуть виконувати рішень міжнародних інституцій, які вони самі встановили". Дюї говорив також про потребу нових законів, які реґулювали б справу космічних просторів.

Професори у Східній Німеччині — проти комуністів

Бонн. — Д-р Йозеф Гемель, який протягом останніх сьоми років був ректором університету ім. Шіллера в Єні у Східній Німеччині, втік до Західньої Німеччини і заявив, що „дуже високий відсоток" східньо - німецької професури ворожий комуністам. Запитаний, чи цей відсоток можна рахувати на 10 - 20%, — він відповів: „о, куди більше!" Він відмовився сказати, скільки між професорами в університеті в Єні було комуністів, але ствердив, що багато професіоналістів у Східній Німеччині мусеть прикидатися комуністами, щоб зберегтись при своєму варстаті праці. Д-р Йозеф Гемель, професор медицини, втік, не схотівши підпорядкуватися новій адміністраційній схемі у високих школах в Сх. Німеччині, яка насправді скасувала автономію високих шкіл.

Кол. президент Гувер віддаватиме свою пенсію на добродійні цілі

Ню Йорк. — Колишній президент Герберт Гувер заявив, що він даватиме пенсію в сумі $25,000 (по заплаченні податків) на добродійні цілі. Але він одночасно сказав, що його крок не може бути прецендесом для інших колишніх президентів. „Моя ситуація різниться від інших і моцеденсом для інших колишніх президентів. Америка дала мені освіту і професію. Я її виконував, не платячи зовсім, або дуже малі податки, бо тоді їх не було. Я заощадив собі гроші і мій матеріяльний стан добрий. Я маю зобов'язання до моєї країни за ту нагоду, яку мені дала, і я хочу їй віддячитися" Гувер заявив, що він працює для багатьох громадян цієї країни і тому користає з того бюра, яке йому належиться від держави згідно з недавно ухваленим і 27-го серпня підписаним законом про пенсії для колишніх президентів.

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ ЗАКОН ПРО ГУМАННІ СПОСОБИ ЗАРІЗУ ТВАРИН

Вашингтон. — Президент Айзенгавер 27-го серпня підписав закон про гуманні способи зарізу тварин. Згідно з цим законом федеральні аґенції не зможуть купувати м'яса в тих різнях, які вбиватимуть тварини негуманним способом. Заріз повинен відбуватися таким способом, щоб тварина не відчувала болю. За негуманний заріз не буде жадної кари, крім того, що урядові установи не будуть купувати такого м'яса.

● На річній конвенції поштових урядовців в Бостоні, Масс., запропоновано збільшити річну вкладку до професійної спілки з 6-ох до 9-ох долярів. Більшість учасників донвенції запінилася проти цього.

ЯК МАЛЮЮТЬ НАС ПЕРЕД СВІТОМ

(Закінчення зі стор. 2)

ні сьогоднішньої Росії' каже, що українці перейняті націоналістичним духом і бажають національної незалежности. Тому не робімо помилки супроти цих поневолених Росією народів, яку зробили німці в 1941 р. Не забуваймо того, що всякого роду війну з Росією виграє лише той, хто належно розумітиме проблему поневолених народів Совєтського Союзу."

Через два тижні мій лист був опублікований п. н. „Не восіяни", і то в недільному числі названої газети. Очевидно, що це дуже не сподобалось „единонеділимцям", які почали телефонувати до редакції, домагаючись „пояснення" деяких термінів, ужитих в моїй статті. Бо хоч дехто з тих, що телефонували, навіть студіював і жив в Києві, але „не бачив" того, що Україна була гноблена. Для них Україна це південна провінція Росії з неграмотними і позбавленими власної культури людьми, які через це не здібні жити своїм незалежним державним життям.

Хоч як боляче було мені прочитати таке „відкриття" про мою Батьківщину від тих осіб, яких редакція спрямувала до мене за „вияснениям", я задоволений із набуття ще одного досвіду, як малюють нас перед світом ті, що дали світові зразок найбільшого варварства.

А що робимо ми, щоб сказати світові правду про себе?

К. К.

● В Єрусалимі почалася конференція в справі мобілізації закордоном фондів для Ізраїлю через розпродаж ізраїльських бондів. Понад 240 делеґатів, видатних жидівських діячів, прибуло з ЗДА, Канади і країн Південної Америки. З вступною промовою на конференції виступив ізраїльський прем'єр Бен Ґуріон.